

הלכות מסיני:

חללה = אישה שאינה טהורה לכהן, כגון: גיורת, אישה שאינה בתולה לבעלה הכהן כי נבעלה קודם ע"י אדם אחר, ולכן היא גרושה, הממזרה והאילונית (חסרת רחם), וכן בנותיה של אישה יהודיה שנישאה לגוי אסורות לכהן, וכל ילדיה צריכים גיור כדי להינשא ליהודי. כל שנאמר על הכהנים ביחזקאל פרק מ"ד קיים ושריר, ואין לעבור עליו: **כב** וְאֶלְמִנָּה, וְגֵרוּשָׁה, לֹא-יִקְחוּ לָהֶם, לְנָשִׁים: כִּי אִם-בְּתוּלוֹת, מְזֻרַע בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וְהָאֶלְמִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֶלְמִנָּה, מִכַּהֵן יִקְחוּ. לגבי אלמנה אשת כהן חסרת צאצאים, לא עושים לה חליצה, אם אחד מאחיו של הבעל שמת לא ייבם אותה, והיא מותרת לבני דודים מצד האב בלבד, ולכן לא עושים לה חליצה, ולבסוף מותרת לכל כהן כי הכהונה היא ראש אב אחד, כנאמר בספר יחזקאל פרק מד: **כב** וְאֶלְמִנָּה, וְגֵרוּשָׁה, לֹא-יִקְחוּ לָהֶם, לְנָשִׁים: כִּי אִם-בְּתוּלוֹת, מְזֻרַע בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וְהָאֶלְמִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֶלְמִנָּה, מִכַּהֵן יִקְחוּ. בן ישראל ששכב עם גויה, והוציא ממנה צאצאים ילדיו נחשבים כיהודים בשמים לדור אחד בלבד, אבל ילדיו צריכים גם הם לעבור גיור, על אף שהם יותר יהודים מהאישה שנזרעה ע"י גוי והביאה צאצאים, הצאצאים בשמים אינם נחשבים כיהודים כלל! והילדים צריכים גיור גם הם, כלומר: על אחת כמה וכמה שיהודי שזרע נוכריה, צאצאיו צריכים גיור, וכל שכן שיהודיה שנזרעה על ידי גוי ילדיה גויים לחלוטין, ולכן הם צריכים גיור וגם האם צריכה לעשות הזיה של שמן על ראשה וגופה, 7 הזיות על הראש ו-7 על הגוף כדי להחזירה לנשמות העם היהודי, ואח"כ צריכה טבילה (במקומות שאין מקווה אפשרי אמבטיה או רחיצה) ולימוד הלכות, וצאצאיה צריכים גיור. אישה שנזרעה על ידי גוי, ולא הביאה צאצאים – נחשבת כנשואה לו אם התייחדה עמו, ולכן הפסיקה להיות יהודיה, ועליה להתגייר על פי הדברים הבאים: א. אם הגבר שלה התגייר לפני שנזרעה על ידו, הוא נחשב לגוי שהתגייר, ועל כן כמו נישאה לבן ישראל. ב. אם היא נזרעה (ללא ילדים), ואח"כ הגבר התגייר, היא צריכה לעבור הזיה וטבילה ולימוד התורה].

בגדי הקודש

א וְאֵתָהּ הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהֱרֹן אֶחִידךָ וְאֶת-בָּנָיו אִתּוֹ, מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--לְכַהֵנוּ-לִי: אֶהֱרֹן--נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר, בְּנֵי אֶהֱרֹן. **ב** וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ, לְאֶהֱרֹן אֶחִידךָ, לְכַבֹּד, וּלְתַפְאֶרֶת. **ג** וְאֵתָהּ, תִּדְבַּר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב, אֲשֶׁר מִלְּאֲתָיו, רוּחַ חֲכָמָה; וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהֱרֹן, לְקֹדֶשׁ--לְכַהֵנוּ-לִי. **ד** וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ, חֹשֶׁן וְאַפֹּד וּמַעֲלִל, וְכִתְנֵת תְּשֻׁבָּץ, מִצְנֶפֶת וְאַבְגָּט; וְעָשׂוּ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהֱרֹן אֶחִידךָ, וּלְבָנָיו--לְכַהֵנוּ-לִי. **ה** וְהֵם יִקְחוּ אֶת-הַזָּהָב, וְאֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן, וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי, וְאֶת-הַשֵּׁשׁ.

ו וְעָשׂוּ, אֶת-הָאַפֹּד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי, וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר--מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב. **ז** שְׁתֵּי כִתְפַת חֲבֵרֶת, יְהִי־לוֹ אֶל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו--וְחֻבָּר. **ח** וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו, כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יְהִי: זָהָב, תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי--וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר. **ט** וְלִקְחָתָּ, אֶת-שְׁתֵּי אַבְנֵי-שֹׁהַם; וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם, שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **י** שֵׁשׁ,

משמתם, על, האבן האחת; ואת-שמות הששה הנותרים, על-האבן השנית--כתולדותם. **יא** מעשה חרש, אבן--פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים, על-שמות בני ישראל; מסבת משבצות זהב, תעשה אתם. **יב** ושמת את-שתי האבנים, על כתפת האפד, אבני זכרון, לבני ישראל; ונשא אהרן את-שמותם לפני ה' על-שתי כתפיו--לזכרון.

יג ועשית משבצת, זהב. **יד** ושתי שרשרת זהב טהור, מגבלת תעשה אתם מעשה עבת; ונתתה את-שרשרת העבתת, על-המשבצת.

טו ועשית חשן משפט, מעשה חשב--כמעשה אפד, תעשנו; זהב תכלת וארגמן ותולעת שני, ושש משזר--תעשה אתו. **טז** רבוע יהיה, כפול; זרת ארכו, וזרת רחבו. **יז** ומלאת בו מלאת אבן, ארבעה טורים אבן: טור, אדום פטדה וברקת--הטור, האחד. **יח** והטור, השני--נפד ספיר, ויהלם. **יט** והטור, השלישי--לשם שבו, ואחלקמה. **כ** והטור, הרביעי--תרשיש ושהם, וישפה; משבצים זהב יהיו, במלואתם. **כא** והאבנים תהיין על-שמת בני-ישראל, שתיים עשרה--על-שמתם; פתוחי חותם, איש על-שמו, תהיין, לשני עשר שבט. **כב** ועשית על-החשן שרשרת גבלת, מעשה עבת, זהב, טהור. **כג** ועשית, על-החשן, שתי, טבעות זהב; ונתת, את-שתי הטבעות, על-שני, קצות החשן. **כד** ונתתה, את-שתי עבתת הזהב, על-שתי, הטבעת--אל-קצות, החשן. **כה** ואת שתי קצות שתי העבתת, תתן על-שתי המשבצות; ונתתה על-כתפות האפד, אל-מול פניו. **כו** ועשית, שתי טבעות זהב, ושמת אתם, על-שני קצות החשן--על-שפתו, אשר אל-עבר האפד ביתה. **כז** ועשית, שתי טבעות זהב, ונתתה אתם על-שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו, לעמת מחברתו--ממעל, לחשב האפוד. **כח** וירכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפוד, בפתיל תכלת, להיות, על-חשב האפוד; ולא-יזח החשן, מעל האפוד. **כט** ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשן המשפט, על-לבו--בבאו אל-הקדש: לזכרון לפני-ה' תמיד. **ל** ונתת אל-חשן המשפט, את-האורים ואת-התמים, והיו על-לב אהרן, בבאו לפני ה'; ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו, לפני ה'--תמיד.

לא ועשית את-מעיל האפוד, כליל תכלת. **לב** והיה פי-ראשו, בתוכו; שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג, כפי תחרא יהיה-לו--לא יקרע. **לג** ועשית על-שוליו, רמני תכלת וארגמן ותולעת שני--על-שוליו, סביב; ופעמני זהב בתוכם, סביב. **לד** פעמון זהב ורמון, פעמון זהב ורמון, על-שולי המעיל, סביב. **לה** והיה על-אהרן, לשרת; ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני ה' ובצאתו--ולא ימות.

לו ועשית ציץ, זהב טהור; ופתחת עליו פתוחי חתם, קדש ל-ה'. **לז** ושמת אתו על-פתיל תכלת, והיה על-המצנפת; אל-מול פני-המצנפת, יהיה. **לח** והיה, על-מצח אהרן, ונשא אהרן את-עוון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל, לכל-מתנת קדשיהם; והיה על-מצחו תמיד, לרצון להם לפני ה'. **לט** ושבצת הכתנת שש, ועשית מצנפת שש; ואבנט תעשה, מעשה רקס. **מ** ולבני אהרן תעשה כתנת, ועשית להם אבנטים; ומגבעות תעשה להם, לקבוד ולתפארת. **מא** והלבשת אתם את-אהרן אחיד, ואת-בניו אתו; ומשחת אתם ומלאת את-גדם, וקדשת אתם--וכהנו לי. **מב** ועשה להם מכנסי-בד, לכסות בשר ערוה; ומתננים ועד-ירכסם, יהיו. **מג** והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד, או בגשתם אל-המזבח לשרת בקדש, ולא-ישאו עוון, ומתו: חקת עולם לו, ולזרעו אחריו.

בגדי הקודש

בגדי הקודש משקפים את כבוד עולם המלוכה והתפארת משום שהמלך צריך להופיע בהדרו, משום שהכהן הגדול הוא מלך המשיח, וסיומו תיקון נשמת המלאך מיכאל שהוא הכהן הגדול ושר ישראל בכל העולמות. כל פריט בבגד הכהונה הקדוש משקף עולמות שבהם נמצאים נשמות עם ישראל, ולכן דרושה היתה מחשבת חכמה ורוח הקודש כדי לבצע מלאכה חשובה זו בבגדים השונים ובאביזרים הקדושים.

פס' ד': אלה הם הבגדים - חושן, אפוד, מעיל, כותנת תשבץ, מצנפת ואבנט, מלבד הבגדים התחתונים, כנאמר בספר שמות פרק כח פס' מב: וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנָסֵי-בָד, לְכִסּוֹת בֶּשֶׂר עֲרֹנָה; מִמְּתֵנִים וְעַד-יְרֵכָיִם, יִהְיוּ. בבגדים אלה יש מספר אביזרים המשקפים את הנשמות בעולמות:

הזהב: משקף עולמות בינה ומעלה בעולם התולדות והאינסוף.

תכלת: משקף את הכהנים בעולמות תפארת (הכהנים יורדים מעולם אצילות), ונשמותיהם הראשונות יורדות לעולמות האריות שבעולם אינסוף ששם נשמת אדם וחיה שהיא נשמת המלאך מיכאל.

ארגמן: משקף את מלכות עולם הבינה.

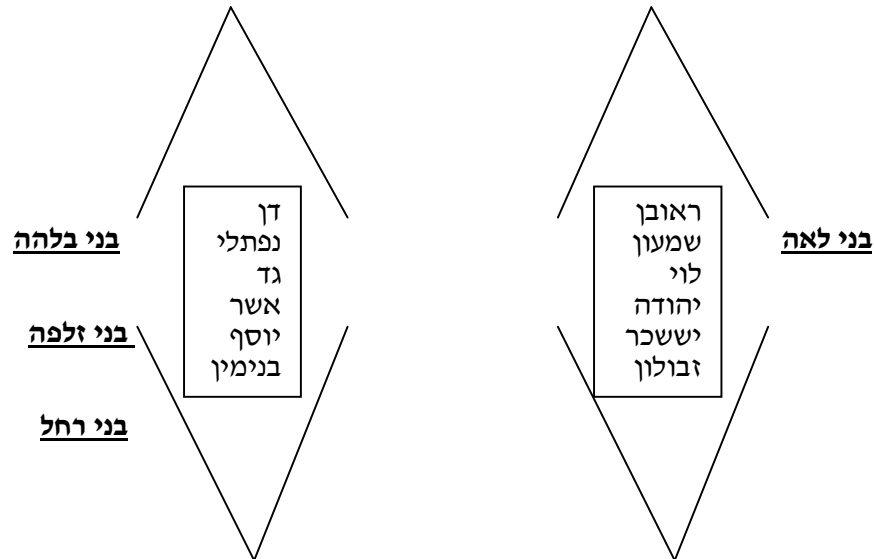
תולעת השני: מלכות שבעולם עשייה.

שש: הוא צבע לבן המשקף את עולמות האצילות.

את אריג האפוד יעשו מחומרים אלה בצורה של שתי וערב, מעשה חושב, כדי לחבר את כל העולמות המציינים את שם הוי-ה. לחושן יהיו 2 כתפות מחוברות כדי שלא יפול האפוד, המשקף את נשיאת הנשמות של כל בני האדם. בצד הקדמי נושאות הכתפות את נשמות עם ישראל, הנמצאות בעולם תפארת, שהן 12 אבני החושן הנמצאות על חזה הכהן הגדול, וכן על הכתפיים, בצורת 2 אבני שוהם, המשקפות את עולמות הכתר שבעולם תפארת, וכן חיבור כל עולמות אבי"ע ואינסוף שכל נשמות עם ישראל נמצאות בתוכם, וכן גם נשמות העולם כולו, כנאמר בספר דברים פרק לב (פרשת האזינו) פס' ח: בְּהַנְחִל עֲלֵיוֹן גּוֹיִם, בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם; יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים, לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ומלמדות על המשכן ועל נשמות עם ישראל הבאות מעולמות גבוהים יותר מעולמות הראש שבעולמות אין סוף, ולכן הם מיוצגים ע"י 2 אבני שוהם ועליהם שמות שבטי ישראל המייצגים את העולם כולו. כמו הכהנים שירדו מעולם אצילות לעולם תפארת, והלוויים ירדו לעולם מלכות תפארת, כך גם בני ישראל ככהנים שגם הם ירדו מעולם אצילות שבתולדות, ששם גוף האדם הראשון, לעולם עשייה. כך החושן הנמצא בחזה של הכהן הגדול, משקף את שבטי ישראל. מכאן אנו רואים שהחושן משקף את נשמות עם ישראל בעולם תפארת ועשייה (נשמות הכהנים הם נשמות עם ישראל שתיקנו את עולם עשייה, ועלו לעולם תפארת, ונשמות הלוויים שתיקנו עולם עשייה ועלו לעולם מלכות תפארת, אלה שנולדו בבני ישראל מתחילת הבכורות הם נשמות עם ישראל שתיקנו עולם עשייה עד עולם מלכות עולם הכתר שבעולם עשייה, עולמות אלה יכולים גם להתבטא בעולמות מלכות עשייה, כלומר עולמות תפארת ומלכות עולמות תפארת בעולמות מלכות עשייה).

6 משמות שבטי בני ישראל על אבן אחת,

6 השמות הנותרים של שבטי בני ישראל על אבן שנייה:

לאבני השוהם צורה מיוחדת, וצבען שחור. עליהן חרוטים שמות השבטים לפי הסדר, והן מחוברות על כתפיות האפוד בקצה המונח על כתפיות הצוואר.

אבנים אלה מפותחות עם זוויות על האבנים בצורת מגן דוד בעל 8 קצוות, המציינות את עולמות בינה ואצילות, וכן את עולמות אינסוף, שכל מרובע מציין את 4 רוחות השמים, אחד בעולם מלכות ושני בעולם תפארת. כמו כן, סדר השמות הוא גם סדר השמות בחושן, לפי מיקומן של שמות בני ישראל בעולם, ולכן נאמר בפס' י' "כתולדותם", ולפי מיקום בני ישראל בעולמות.

נשאלת השאלה מה עושים בני רחל, יוסף ובנימין, בצד שמאל כאשר שניהם שייכים לנשמות הימין ובהיררכיה הגבוהה בין השבטים? שהרי שורש נשמתם של יוסף ובנימין הוא באישון עין ימין שבעולמות אין סוף, כפי שנאמר: "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין" (צוואת יעקב).

הסיבה לכך היא כדי להגן על המלכות, שהיא צד שמאל, כפי שהגן יוסף על אמו רחל, שהיא שכינה כנסת ישראל שנמצאת בצד שמאל, שהם עולמות המלכות. נאמר בבראשית פרק ל"ז פס' ב': "אלה תולדות יעקב יוסף בן 17 שנה היה רועה את אחיו בצאן והוא נער", אחיו הם בני בלהה ובני זלפה, נשות אביו, ובהמשך, "ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם". כלומר, מכיוון שבני בלהה ובני זלפה במלכות, ובמלכות הדינים קשים והמקטרגים רבים, לכן שומר עליהם יוסף כדי שלא יפלו. וכדי לתקנם סיפר לאביו כדי שיוכיח אותם, וכן יתקנם מחטאיהם – מכאן אנו רואים שיוסף אביו למד היטב הלכות ביחד עם אחיו בנימין שלימד יעקב אביו בחברון, כנאמר בספר בראשית פרק לז פס' יג-יד: "יג ויאמר ישׂראל אל-יוסף, הלא אחיך רעים בשׂכם--לָכֵה, וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֶיָּהֶם; וַיֹּאמֶר לוֹ, הֲנִי. יד וַיֹּאמֶר לוֹ, לָךְ-נָא רָאָה אֶת-שְׁלוֹם אַחִיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן, וְהִשְׁבֵּנִי, דָּבָר; וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק

חֶבְרוֹן, וַיָּבֵא שְׁכֶמָה. ומכאן אנו רואים שיוסף ובנימין היו עם יעקב אבינו בחברון המציינת את עולמות מלכות בינה, ואילו בני יעקב היו בשכם המציינת את מלכות עולם הכתר שבעולם תפארת כאשר עולמות אבי"ע מחוברים או עולמות עשייה לבד מחוברים.

וכן נראה בספר יחזקאל בפרק מ"ח פס' ל"א-ל"ה, הנקרא תוצאות העיר, שבו אנו רואים שיוסף, ובנימין ודן נמצאים בצד מזרח, המשקף מנהיגים וכהנים מתוקנים, כלומר דן וידן עמו, כאחד משבטי ישראל (צוואת יעקב), ואלו במערב, המשקף מלכות ושכינה, נמצאים בני בלהה וזלפה שהם נפתלי, גד ואשר. מכאן אנו רואים שבני בלהה וזלפה עלו לעולמות בינה ואצילות (דן במזרח=אצילות) במערב (עולם בינה) היו נפתלי, גד ואשר. אנו נראה בספר במדבר את תחילת תיקון השבטים, ואת עליית בני בלהה וזלפה בעולמות כדי לתקנם סופית, כי בלהה וזלפה היו שפחות לרחל ולאה, אבל היו בנות לבן אביהן, כי האמהות של רחל ולאה היו משבט שם, ואילו האמהות של בלהה וזלפה היו משפט יפת, ולכן בלהה וזלפה כשנולדו היו בעולמות הנפש במלכות של בני שם, ולכן ילדיהן של בני זלפה ובלהה על אף שהם מצאצאי יעקב היו בעולם מלכות הנפש של בני ישראל, אך מכיוון שיעקב אבינו היה נשמה כוללת גבוהה מאוד, העלה גם את בניו דן ונפתלי, גד ואשר לעולמות גבוהים יותר מאחיו עשו, שורש נשמותיהם של ילדי בלהה וזלפה הוא בעולם האף הימני עם הלחי הימנית בעולמות אינסוף הנקרא גם עולם האריות, והם מקבילים לעולמות עשו הנמצא בצד שמאל של עולמות אינסוף, אבל הם גבוהים יותר מבני עשו כי הם בצד ימין המציין את צד החסד שהם שבט הכהנים הבכירים, כפי שנאמר בני עשו נמצאים בצד שמאל של האף בעולמות אינסוף מכיוון שעשו נשא נשים כנעניות, הבאות מנשמות שמקומם בעולמות הערווה, ולכן הצאצאים מנשים אלה ירדו בעולמות מלבד בושמת, בת ישמעאל, שצאצאיה הם הבכירים בשבטי עשו, והם מקבילים לשבט דן הקרובים לעולמות העינים.

מחנה שכינה בספר במדבר, כשהשבטים עדיין אינם מתוקנים, במלכות, שהיא מערב, נמצאים בני יוסף ובנימין, כפי שנאמר בספר בראשית פרק ל"ז פס' י"ד: "וישלחו מעמק חברון ויבוא שכמה", חברון משקפת את עולם מלכות בינה, שהוא צד מערב, ובעולם התפארת שבעולם זה נמצאת ירושלים. שכם נמצאת בעולם אצילות שבעולם תפארת כאשר עולמות אבי"ע מחוברים, מכאן אנו רואים שבנימין ויוסף ישבו עם אביהם בחברון, המסמלת את מלכות צד מערב, כפי מקומם במדבר. ואלו בצפון, לכיוון עולם תפארת, נמצאים שבטי דן, נפתלי ואשר. יש להבין את סדר השבטים במדבר לפני התיקון ובתוצאות העיר לאחר הגאולה.

תוצאות העיר שבספר יחזקאל פרק מ"ח פס' לא מזכירות לקב"ה את החושן בחזה הכהן הגדול, וכן שבני ישראל תיקנו את עולמות עשייה ועלו לעולמות תפארת כמו שתוצאות העיר מציינות לקב"ה שבני ישראל תיקנו את עולמות עשייה ומלכות עולם תפארת כי הבתים שבתוצאות העיר מציינים את אבני החושן, והחושן מציין את עולם הדומם, אבל בתוך הבתים יש אנשים המציינים את הנציגים הגבוהים בעולמות הגבוהים את שבטי בני ישראל, וביניהם את עולמות אצילות הנקראים עולמות חי מדבר, כלומר בסיום הגאולה יהיו הבתים בתוצאות העיר מציינים את סיום תיקון עולמות אבי"ע כמו שהחושן מציין את תיקון היציאה ממצרים.

האבנים האלה שעל כתפות האפוד בתוך מסגרות זהב מציינות את שבטי ישראל בעולמות השונים, כפי שאבני החושן מציינים עולמות שונים, כנאמר בפס' י"א: "מוסבות משבצות זהב תעשה אותם".

שתי השרשראות אשר מחזיקות את החושן עשויות מחוליות מזהב עבה, ומסמלים עולמות עליונים. שתי השרשראות משקפות את חיבורם של המלאכים מיכאל וגבריאל, ופתיל התכלת הם המלאכים אוריאל ורפאל המסמלים עולמות תחתונים של עולמות תפארת ומלכות, יש לציין שיש עוד 3 מלאכים הממונים על נשמות העולם וגם על עם ישראל, והם המלאכים פליאל, פניאל ונוריאל, בנוסף למלאכים מטטרון, מיכאל וגבריאל, וכן המלאך המשיח שבכל עולם הנקרא המלאך ישראל, כי מבלעדי מלאך מושיע זה שהוא חלק מנשמת המלאך מיכאל והאדם הראשון, וברגע שהוא נולד בעולם עשייה נוצרה יציאת מצרים, וכן בהיוולדו בעולם תפארת תהיה גאולת בן דוד וכן הלאה, ומעולם בינה ומעלה האנרגיות מעולמות עליונים יעלו אותו בעולמות, ואין צורך שהוא יולד מחדש, הלידה בעולמות תחתונים מציינת את עולמות הנפש, הרוח והנשמה, הנולדים ביחד עם התינוקות המושלמים, שתיקנו עצמם בגלגולים קודמים (ככהנים), כי יש להבין שישנם גם תינוקות הנולדים עם חלקי נשמות כמו הנפש לבד, או מלכות הנפש לבד, או הנפש והרוח לבד, כלומר כל נשמה שהצליחה לתקן חלק בגלגולים קודמים. והם מחזיקים את האפוד, שבו נמצאים אבני החושן, שהן שבטי בני ישראל. מכאן אנו רואים שאנו משורשיהם של המלאכים מיכאל, גבריאל, אוריאל ורפאל. לכן אנו גם מזים את הדם על 4 קרנות המזבח, שהם נשמות שבטי ישראל ממלאכים אלה, כמו אבני החושן שבהן מיוצגות נשמות שבטי ישראל הנראות היטב במרכבת יחזקאל.

2 שרשראות הזהב בחושן הן עולמות עליונים, עולמות האריה ועולמות הנשר בעולמות אין סוף. פתיל התכלת מחברים את קצות החושן התחתון לאפוד, והם היצולים של מרכבת יחזקאל, שהם 4 הכרובים הנקראים חיות בכל יצול מעולמות עליונים וירידתם בעולמות עד לצמצומם בעולמות תחתונים, הנקראים עולמות התולדות. בכל יצול כזה יש מלאך, סה"כ 4 מלאכים, שכל אחד מהם מאפיין 4 כיווני רוחות השמים כפי שצינתי בהסבר על מזבח העולה והתפילין, ולפי סדר זה נראו המלאכים:

בספר במדבר

א. האריה = המלאך מיכאל = מזרח

ב. נשר = המלאך גבריאל = מערב

ג. הפר = המלאך אוריאל = צפון

ד. אדם תחתון = המלאך רפאל = דרום

בספר יחזקאל (פרק מח פס' לא-סוף הפרק) המראה את מקומם בתוצאות העיר לאחר תיקון עולם עשייה ומלכות עולם תפארת

א. האריה = המלאך מיכאל = צפון

ב. נשר = המלאך גבריאל = מערב

ג. הפר = המלאך אוריאל = מזרח

ד. אדם תחתון = המלאך רפאל = דרום

ובעולם התולדות אבי"ע, ללא התיקון, המרכבה היא עם ישראל שנושא את אביו כבוד אלוקי ישראל ואמו שכינה עליונה ואמו שכינה כנסת ישראל, שהיא אדם וחיה עליונים, זכר ונקבה לאחר התיקון. אימא שכינה עליונה היא אמנו הקדושה, מלכת השבת, מועדים וראשי חודשים, מלכת התורה, מלכת

שמים וארץ ומלכת ישראל ושורשה מעבר לעולמות הכתר שבעולמות אין סוף. סיום תיקונה של אימא שכינה כנסת ישראל בכתר עולם אין סוף, ששם המלכות העליונה, ששם כיסא הכבוד. המלאך ישראל הוא העובר של אדם וחיה בעולמות השונים. אנו צריכים לשאוף להגיע אל המלאך ישראל בעולם תפארת, שהוא תיקון העובר של אדם וחיה המטאפיסי בעולם עשייה ותפארת, שזו גאולת בית דוד, הנקרא משיח בן דוד. ולכן ההשוואה בין בית ישראל ובית יעקב. בית יעקב משקף עולם עשייה, מהמילה עקב, המשקף מלכות ובית ישראל משקף את המצב לאחר הגאולה, מהמילה בית ישראל. וכן את המלאך ישראל בעולם בינה שהוא תיקון עולם תפארת ובינה וכן הלאה.

החושן = מרכבה

המרכבה מסמלת את אבני החושן, המייצגים את כל שבטי ישראל. השרשראות העליונות והתחתונות הן יצולי החיות, כפי שהיה בחיזיון מרכבת יחזקאל הנביא. המרכבה נושאת את הורינו הקדושים, אבינו אלוקי ישראל ואמנו שכינה עליונה הנראים במרכבת יחזקאל כאדם עליון המשקף זכר ונקבה הנקראים אחד.

שרשראות עבות, שהן 4 חיות במרכבת יחזקאל בכל אחת מהשרשראות.

טור א	טור ב	טור ג	טור ד	
המלאך גבריאל	המלאך מיכאל	המלאך רפאל	המלאך אוריאל	
שבט ראובן	שבט שמעון	שבט לוי	שבט יהודה	חודש ניסן
טלה	שור	תאומים	סרטן	מזל האבן
אודם	נופך	לשם	תרשיש	מזלות
אש	אדמה	רוח	מים	
שבט יששכר	שבט זבולון	שבט דן	שבט נפתלי	חודש אב
אריה	בתולה	תשרי	חשוון	מזל האבן
פטדה	ספיר	מאזנים	עקרב	מזלות
אש	אדמה	רוח	מים	
שבט גד	שבט אשר	שבט יוסף	שבט בנימין	חודש כסלו
קשת	טבת	שבט אדר	שבט דלי	מזל האבן
ברקת	גדי	אחלמה	ישפה	מזלות
אש	אדמה	רוח	מים	

פתיל תכלת, המשקף גם את 4 החיות בכל אחד מפתילי התכלת.

אבני החושן מציינות, ובכל עולמות התולדות, את מיקומם של נשמות ישראל בעולם כולו, בכל עולמות התולדות ועד לשורשנו בעולמות אין סוף, כפי שנאמר בספר שמות בפס' ט"ו – ט"ז: "ועשית חושן משפט . . . מעשה חושב כמעשה אפוד תעשינו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אותו", כלומר חיבור העולמות זהב, תכלת, ארגמן ותולעת שני ושש מושזר.

תולעת שני = עולם עשייה.

תכלת = עולם תפארת, צבע התכלת משקף רחמים בתוך הדינים (ראה את פירוש הצבעים בכותרת הפרוכת).

ארגמן = עולמות מלכות עולם בינה.

זהב = ממלכות עולם בינה שבעולמות התולדות ועד עולמות כתר שבכתר שבעולמות אין סוף.

שש מושזר = מעולם אצילות שבעולמות התולדות ועד עולמות הכתר שבעולם הכתר בעולמות אין סוף, ומשקף את אור החכמה (צבע לבן) שהוא מקור שורש הנשמות בעולמות התולדות, כלומר נשמות בני ישראל, שהן הממונות על כל הנשמות של העולם כולו, הנמצאות בכל העולמות.

החושן מציין את הסמל של חיבור כל העולמות ונשמותיהן לפי הפירוט שפירטנו בתוך החושן.

חיבור כל העולמות ע"י החושן יוצר עולמות מאוחדים בהרמוניה אחת כעולם אחד, וע"י מעבר האנרגיה מעולמות עליונים לעולמות תחתונים, בשעה שעם ישראל עושה את רצונו של מקום (הבורא), נוצר מעבר אנרגיה רציף, ככתוב בספר יחזקאל פרק א', במעשה המרכבה, פס' י"ג-י"ז. תיאור החיות והאופנים בפס' י"ג: "ודמויות החיות מראיהם כגחלי אש בוערות כמראה לפידים היא מתהלכת בין החיות ונוגה לה אש ומן האש יוצא ברק והחיות רצוא ושוב כמראה בזק".

זהו חיבור בין העולמות והאנרגיות המחברות בין העולמות. בכל עולם קיימות החיות שהן מלאכים עליונים שהם נשמת האדם וצמצומם בעולמות במראה של חיות שהם חלק מנשמת האדם, ועל כן החיות המסמלות עולמות נראות כך:

בעולמות נמוכים: הם נראים כגחלי אש בוערים ולפידים בוערים.

בעולמות גבוהים: הם נראים כנוגה אש, כלומר האור מאיר יותר.

בעולמות עליונים: עולמות אין סוף, מהאש יוצא ברק.

מפסוקים כ"ו – כ"ח, כולל, מראה את דמות האדם העליון שהוא סוף תיקון הגאולות ומראה את אחדות כל העולמות כאחד.

עולמות תחתונים: פס' כ"ז מראה את האדם העליון ממותניו ומטה כמראה אש המשקף עולמות תחתונים.

בעולמות גבוהים יותר: נוגה לו סביב ומשקפים את ירידת העולמות הגבוהים לעולמות נמוכים. הנוגה משקף עולמות גבוהים יותר מעולמות האש משום שהאור חזק יותר. אורות בשלל צבעים כמו בצבעי הקשת בענן כל צבע משקף עולם, והמשמש כלי לאור, לדוגמה: הנשמות בעולם תפארת מציינות את עולם הצומח, ולכן עולם תפארת מציין את הצבע הירוק, וכן גם את צבע הכסף, ולכן אם עולם תפארת משקף את ירידת הכהנים לעולמות תחתונים, ולכן צבעם תכלת, כך גם ההילה שתצא מהנשמה שתקינה את עולם תפארת היא תכלת, וגם נפשו של כהן אמת בצבע תכלת, ונשמה שלא תוקנה ההילה שבה בצבע ירוק או כסף.

פס' כ"ז : ממראה מותניו ומעלה יוצא כעין חשמל כמראה אש, כלומר הדבר משקף עולמות עליונים

וירידה לעולמות תחתונים.

ע"י חיבורם של כל העולמות נוצרת הגנה מטאפיזית שמשמידה את כל מלאכי הטומאה הנוצרים מחטאיו של האדם, וכל נשמות האדם מחוברות לקב"ה באהבה, ועקרון המרכבה, שהוא החושן העובד בהרמוניה בכל העולמות. בחושן היו 12 אבנים המחוברות את כל העולמות. אבנים אלה סימלו את כל הנשמות בעולמות השונים הכלולות בכהן הגדול והשייכות לעם ישראל. הכהן הגדול שבו מעוברים כל נשמות עם ישראל מהווה בעצם כמלאך ה' צבאות, כפי שנאמר במלאכי פרק ב': "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא", ולכן כשכל נשמות ישראל מכל העולמות מעוברות בו, הוא משמש כמרכבה אחת של עם ישראל מ-8 המלאכים של השכינה: רפאל, אוריאל, נוריאל, דניאל, פליאל, פניאל, גבריאל, מיכאל ומטטרון. עם ישראל, לפי מיקומם של בני ישראל באותו הזמן, וכל המלאכים, כולל המלאך ישראל המציין את תיקון חלקי העולמות (המלאך ישראל בעולם עשייה, בעולם תפארת וכו'), שכלולים בו כל נשמות עם ישראל, הם כמרכבה לקב"ה ולשכינה עליונה.

החושן בנוי בצורת ריבוע, זרת על זרת (שמות פרק ל"ט פס' ט), על מנת להראות כי האורך והרוחב של כל משבצת בריבוע שווים, ומשתמשים במטבע הלשון זרת, ולכן ריבוע החושן הוא גדול ברובו ונמצא על חזהו של הכהן הגדול (ז.ר.ת. / ז.ר.ת. 7=ז עולמות התיקון שהם גם 7 הגאולות, ז=גובהה של הנשמה/ ת=מלכות).

גובהה של הנשמה בעולמות המצוינת בחושן, צורתה ריבוע וכל פאה בו משקפת עולמות עליונים ועולמות תחתונים לפי הסדר: עשייה, תפארת, בינה ואצילות, וכל עולם מציין אות משם הוי-ה. הפאה הדרומית: משקפת את עולמות המלכות והתולדות שהם עולמות אבי"ע, ובגוף האדם העליון הם אזור הרגלים והמין כפי שנאמר במרכבת יחזקאל, ממותניו ומטה. הממונה על עולמות אלה הוא המלאך רפאל.

פאה צפונית: עולם היחידה בעולמות התולדות, הנקרא עולם אדם קדמון, שמשקף את עולם השור. הממונה הוא המלאך אוריאל, עולמות אלה מקבילים לעולמות פתחי נידה של אימא שכינה עליונה שמשם יצאה נשמת האדם, והוא היום השלישי לבריאה שבו נבראו העצים והדשאים, כנאמר בספר דברים פרק כ': "כי האדם עץ השדה", ובני ישראל מתקנים את נשמת אדם וחיה, ולכן נאמר בישעיהו פרק סה פס' כב: "כי כימי העץ – ימי עמי", עולם זה נקרא גם הר שער עליון.

פאה מערבית: עולם הגוף בעולמות אין סוף. זה הגוף של האדם העליון, שנקרא גם מלכות, ומשקף את עולם הנשר. הממונה הוא המלאך גבריאל, עולמות אלה מקבילים לעולמות הנרתיק של אימא שכינה עליונה הנקרא גם מדבר פארן עליון.

הפאה המזרחית: מגיעה עד ארובות העיניים, אינה כוללת את העיניים, ומשקפת את עולמות התפארת או עולמות הראש, שהם עולמות הנמרים (עולם פה) ועולמות האריות (עולם האף). המלאך הממונה הוא המלאך מיכאל, עולמות אלה מקבילים לעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, והנקרא גם הר ציון עליון וגם הר סיני עליון.

עולמות אדם עליון הם בדמות אדם, ככתוב במרכבת יחזקאל פרק א' פס' כ"ו: "ועל דמות הכיסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה". זה האדם המושלם לאחר תיקונו כשהוא נמצא בעולם בינה

שבעולמות אין סוף. הממונה על עולם זה הוא המלאך מטטרון, הנקרא שר הפנים, אשר אחראי על כל עולמות הראש ועל עולמות כבוד ה'. מעליו נמצאים המלכה אימא שכינה עליונה מלכת השבת והתורה ומלכת מועדים וראשי חודשים, מלכת שמים וארץ ומלכת ישראל, ומעליהם אבא אלוקי ישראל. המלאכים הממונים מציינים את מיקומן של כל הנשמות בעולמות השונים. אנו נשמות משורש נשמת המלאכים, כפי שהמלאך מטטרון הוא חנוך בן ירד, אליהו הנביא הוא המלאך רזיאל, משה רבנו הוא המלאך מיכאל, והמלאך מיכאל הוא אדם הראשון, שעדיין לא סיים את תיקונו, שנשמתו מתחילה בעולם אחד נמוך מעולם בינה שבעולמות אין סוף, הנקרא עולם האריות והנמרים, ונקרא עולם התפארת שבעולמות אין סוף. לכן, החושן המשקף את 12 שבטי ישראל, שמשקפים את כל הנשמות ומיקומן בעולם, ושורשם נמצא בעולם האריות המקבילים אל עולמות הרחם של אימא שכינה עליונה ששם התפתח העובר המטאפיזי האדם הראשון שהוא נשמת המלאך מיכאל, ובגמר התיקונים יצא מהרחם כמלאך ללא כנפיים, כפי שהוא התפתח ברחם אמו בהמשך תיקון עולמות בינה, אצילות והכתר שבעולמות אינסוף.

סיום תיקון כל הנשמות בעולם נקרא אדם עליון. מעולמות הכתר שבעולם תפארת שבעולמות אינסוף יגיעו כל המלאכים לדרגת אדם עליון בעולמות השונים. ככל ששורשו של אדם עליון גבוה יותר כוח חזק יותר והוא, למעשה, מלאך עליון לפי היררכיה. כפי שצינתי בספר זה ובספרים אחרים אנו משורשי נשמתם של מלאכים עליונים (ראה יחזקאל פרק כ"ח פסוק י"ד) שנאמר לחירם מלך צור: "אתה כרום (מלאך עליון) ממשך הסוכך ונתתיך בהר הקודש, אלוקים היית (מלאך עליון) בתוך אבני אש התהלכת". לדוגמה, המלאך גבריאל נמצא בעולם בינה שבכל עולם, ככל שיורדים לכיוון העולמות התחתונים כך צמצום האנרגיה שלו מופחת, וככל שעולים לעולמות אין סוף האנרגיה שלו גבוהה יותר. נשיאת החושן עם האבנים על ידי הכהן הגדול לפני הקב"ה יוצרת הגנה חזקה על כל הנשמות השייכות לצבא ה', עליונים (מלאכים שהם נשמות) ותחתונים שהם שרפים ושורשיהם הם הנשמות, הנפש, הרוח, הנשמה, החיה והיחידה הנמצאים בגוף האדם בעולמות התולדות.

בחושן היו 12 אבנים בארבעה טורים ודוגמתו הנכונה בספר מנחת חינוך, וכן בספר זה בתחילת הסבר החושן כמרכבה, וזה הפירוש הנכון לסדר האבנים כפי שניתן לי ע"י שמים. לעומת פירושים אחרים, שבהם נראה החושן ב 3 טורים ו 4 שורות, הפירוש הנכון הוא 4 טורים ו 3 שורות. צריך להבין שהמלאכים מצמצמים עצמם בעולמות ולכן 4 רוחות השמים משקפים 4 עולמות שיורדים מלמעלה שהן הנשמות בדרגת הנפש, הרוח, הנשמה והחיה היורדות כלפי מטה, ולכן הדבר צריך להיראות כ 4 טורים ולא 4 שורות.

כל מלאך עליון אחראי לטור אחד. המלאך גבריאל, לדוגמה, ממונה אחראי על השבטים ראובן, יששכר, וגד. וכך הלאה כפי שמופיע בתרשים טבלת החושן. האבנים השונות מייצגות את השבטים השונים וכוחה של כל אבן נובע מעצם היותה סמל היוצר הגנה על אותו שבט דרך המלאך הממונה. כלומר, כוחם של האבנים הם כוחות מלאכי עליון הממונים על אבנים אלה שמשקפים את השבטים. אם אנו, בני ישראל, עושים את רצון אבינו שבשמים, אז המלאכים נמצאים על משמרתם ומגנים עלינו, כנאמר בתהילים פרק לד פס' ח: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו, ויחלצם". אך כאשר אין הם עושים רצונו של הקב"ה, כוחם של אבנים אלה כאבני חן בלבד, אך אסור לאדם זר לגעת בהם, כי היו בהם כוחות קדושה, ויש לשמור על קדושתם למרות שסולק כוחם המטאפיזי. סדר האבנים לפי

חודשי השנה ומשקפים את 12 השבטים כאשר כל חודש משקף שבט, וכל אבן בחושן מסמלת את הפתח ביקום (שער, ויש 12 שערים, כלומר פתחים) שבכל חודש נפתח שער זה המתאים לחודש זה, ומתאים לאחד משבטי ישראל, לפי סדר החושן – ומוריד שפע של אנרגיה חיובית **ומקור ברכה**, פתח זה נפתח בזמן שבית המקדש היה קיים, והקרבת המוספים בראש חודש נעשתה, ובו הושמדו גם מלאכי הטומאה, ועל ידי כך נפתח הפתח, ומשם ירד שפע של ברכה מעולמות עליונים לעולמות תחתונים.

ארבעת המזלות, אש, אדמה, רוח ומים משקפים את 4 העולמות, את 4 הפאות בתרשים: **מזלות האש**, שהם השבטים **ראובן, יששכר וגד**, משקפים את צד שמאל בגוף האדם העליון, והם ממונים על הנשמות בעולמות אלה. מבחינת העולמות שיש בהם דינים, רוב הנשמות בעולמות אלה שבהם נשמות נשים וגברים, ברובם משבט חם, ששם שורשיהם. בעולם מלכות עשייה נמצאים כל נשמות העמים לפני התיקון. לאחר סיום תיקון עולם עשייה ושאר העולמות יחזרו כל הנשמות למקומותיהן, ועד אז כולם נמצאים בעולמות עשייה, כולל עם ישראל, שהשתחררו מעורלות עולמות מלכות עשייה (יציאת מצרים) **והמלאך הממונה הוא המלאך גבריאל**. **מזלות האדמה** נמצאים מימין למזלות האש ומשקפים מלכויות, הנקראות ארץ. השבטים הממונים הם **שמעון, זבולון ואשר**. עולמות אלה מחברים בין עולמות האש ובין עולמות התפארת. שם נמצאות נשמות בנות שבט שם, כולל בנות ישראל וגברים משבט יפת, וכן שבט עשו. **המלאך הממונה הוא המלאך מיכאל**.

מזלות הרוח, שהם עולמות תפארת, נמצאים מימין לעולמות האדמה. השבטים האחראים הם שבטי **לוי, דן ויוסף**, ובהם נמצאות נשמות עם ישראל ובני שם. עולמות התיקון בגוף האדם העליון, ובצד שמאל שבו נמצאת אימא שכינה עליונה ותחתונה וכן גם צאצאיהם. על כן נאמר לנחש בספר בראשית פרק ג': "ואיבה אשית בינך ובין האישה ובין זרעך ובין זרעה". במשפט זה לא מוזכר אדם עצמו אלא האישה וצאצאיה, והנחש וצאצאיו, ששניהם ביחד הם צד שמאל בעולמות גוף אדם עליון, הנחש והתנין וצאצאיהם הם בעולמות השמאליים ביותר. צד שמאל משקף עולמות תחתונים שהם עולמות הערוה, כלומר את האישה וצאצאיה, שהם עולמות נמוכים יותר מאדם (אדם = משיח, שבו כלולים גם האישה וכל הצאצאים, אבל הם נמצאים בעולמות תחתונים יותר, כנאמר בתהילים פרק קכ"ח, פס' ג': "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך"). ועל כן, הנחש וצאצאיו הם עולמות נמוכים יותר מהאישה וצאצאיה כי הם מציינים את עולמות המין. לכן, אנו מדברים על נשמות בצד ימין, שהן נשמות בעולם התיקון שבצד שמאל (אבל בצד הימני של צד שמאל). כדי לחבר ולאחד את עולמות החסד (צד ימין), שהם עולמות עליונים יותר, עם עולמות צד שמאל, שהם עולמות נמוכים יותר, היה צורך לעשות עולמות מעבר בגוף אדם עליון, הנקראים עולמות תפארת שבעולמות אבי"ע (גוף האדם עצמו). אלה הם עולמות המחברים עולמות עליונים ותחתונים.

חיבור עולמות אלה בעולם תפארת (אברהם) ומלכות (יצחק) נעשה על ידי אברהם אבינו, שהוא קו ימין, שירד לעולמות עשייה (נפש). כדי להתחיל בתיקון העולמות, בין עולמות אברהם אבינו לבין עולמות יצחק אבינו, שלמרות שיצחק נמצא גבוה יותר בעולמות תפארת, בכל זאת יצחק משקף את צד שמאל, שאמור להיות עולם נמוך יותר מקו החסד של אברהם, אבל שני אבות אלה ממונים על עולמות אלה כדי לתקנם. גם אברהם וגם יצחק הם שורשים של האדם הראשון (גלגול) על כן נאמר

בפרשת העקדה (בראשית כ"ב): "וישב אברהם אל נעריו ויקומו וילכו לבאר שבע". אנו רואים כאן שכביכול אברהם חוזר בלי יצחק, אך הכוונה שאברהם, קו החסד, מתאחד עם יצחק, קו שמאל (גבורה) והיו לגוף אחד דרך עולם תפארת. ולכן חיבור עולמות הרוח בעולמות התפארת שבעולמות אבי"ע, שהם עולמות המעבר והנקראות צינור מעבר מטאפיסי לכל העולמות עליונים ותחתונים, מצד ימין, נאמר על אברהם אבינו בפרשת לך לך "לך לך מארצך וממולדתך" והכוונה לעבור מעולמות החסד בצד ימין כי שורשו של אברהם אבינו בעולמות העיניים (עין ימינית) ויצחק – בעין שמאל, ולכן כאשר נאמר לאברהם "לך לך מארצך וממולדתך" היא ירידה מעולמות העיניים לעולמות התולדות, ומשם לעולמות הערוה כדי ליישם את נבואת נח שבט שם יהיה אדון על שבט יפת ושבת חם, ולכן התיקון מתחיל משבט חם ששורשיו בגוף האדם העליון הוא באיזור הרגלים והמין, ואח"כ התיקון באיזור המותניים ומעלה עד לצוואר שהם שבטי יפת בעולמות התפארת כדי להשאיר את עם ישראל ששורשיהן בצד ימין ולהעבירן לעולמות תפארת כדי לחבר את עולמות התיקון (שמאל) ועולמות החסד שבצד ימין. שבטי שם, הנמצאים בצד ימין, שורשיהם למעשה בעולמות הראש, שהם עולמות בינה, אצילות וכתר (עולם השור) בעולמות התולדות, אבל כולם ירדו לתקן את צד שמאל. בכל עולם מעולמות אבי"ע, לדוגמה עולמות הראש, ששם שבטי שם, נעשה חיבור בין צד ימין לצד שמאל על ידי יעקב אבינו, הממונה על עולם בינה. יעקב אבינו כרת ברית עם לבן הארמי (חמו) המשקף צד ימין (צבע לבן, מהמלה לבן) ועם עשו אחיו, המשקף צד שמאל (אדום) "הלעיטיני מן האדום האדום הזה". מכן אנו רואים שיעקב אבינו, הנמצא בעולמות מלכות בינה, ומאחד את קו שמאל (דרום) עם קו ימין (צפון) הוא הבכיר שבשבטי שם הנמצאים בעולמות הראש שבעולמות התולדות. והמלאך **הממונה הוא**

המלאך רפאל.

מזלות המים, בהם נמצאות נשמות שבט שם, כמו אשור, עילם, ארפכשד, לוד, ארם ובניו: עוץ, וחול, וגתר, ומש, וכן בני עבר, פלג ויוקטן, וכן שבטים מבני ישראל המשקפים קו החסד, ונמצאים בצד ימין של עולם תפארת ומצד שמאל לשבט שם כי בסוף התהליך שבטי שם יתאחדו, והיו בעולמות הראש ששם שורש נשמתם. השבטים האחרים הם **בני יהודה, נפתלי ובנימין, והמלאך הממונה הוא**

המלאך אוראל.

סוגי האבנים, צבעיהן ותכונותיהן

שבט ראובן: אבן אודם, נקראת אבן רובין. זה סוג של יהלום בצבע אדום, הבא מהשם דודאים שהביא ראובן לאמו. בתוך המילה דודאים נמצאת המילה "אדום". ראובן נמצא בצד שמאל בשל היותו בכור, אך שבט ראובן נמצא בצד ימין בחושן וגם במגן דוד כדי לקבל את החסד שימנע את נפילתו. בצוואת יעקב, ספר בראשית, פרק מ"ט פס' ג' נאמר: "ראובן בכורי אתה כוחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז". תכונות אלה משקפות צד שמאל ביותר, את הגבורה והכח. ובפס' ד נאמר: "פחו כמים אל תותר", המשקף את בקשת יעקב להעבירו לצד ימין, שכן המים משקפים חסדים ותורה, ומציינים את צד ימין. ראובן אינו יכול לחיות בדינים הקשים של צד שמאל כי הוא אמור להיות כבכור המגן על עולמות השכינה, ולכן הוא עלול ליפול לכוחות הטומאה, כפי שאמר יעקב אבינו על נפילת ראובן: "כי עלית משכבי אביך ואז חיללת יצועי עלה". יעקב אבינו שם את משכנו אצל בלהה אשתו, שהיא גלגולה של הגר המצרית, המשקפת את צד דרום, שהוא תיקון עולם עשייה (משקפים

מלכות). מצרים משקפת את עולמות פתחי הנידה (מיצרים). הנחש לפני החטא היה ממונה על עולמות אצילות ששם היו השמש והירח המסמלים את איברי המין הזכרי והנקבי, כנאמר בישעיהו פרק נד פס' יב: **יב** וְשִׁמְתִי כְּדָכַד שְׁמֹשֶׁתִּי, וְשֶׁעָרִיךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח; **השמש** = עולמות האיבר הזכרי הממונה הוא הנחש,

הירח = עולמות האיבר הנקבי הממונה הוא תנין, על כן יש לתקן את העולמות שלהם כמסמלים את עולמות המין שעליו מושתת תיקון עץ הדעת, ובתיקון המלאכים ששכבו עם בנות האדם בעולמות אלה ביחד עם שורשי הנקראים תנינים ונחשים. בעקבות החטא ירד הנחש מעולמות עליונים אלה לעולמות עשייה, ויש לתקן עולמות אלה. ואת זה הראה הקב"ה ביציאת מצרים כאשר מטה משה הפך לנחש, והוא הנחש שלפני החטא, ומטה אהרון הפך לתנין, שהוא התנין שלפני החטא, הנחש והתנין שהיו האלים במצרים הם הנחש והתנין שלאחר החטא. ושורש נשמתם הגבוה ביותר הוא הנחש והתנין שלפני החטא. התנינים נוצרו ביום החמישי לבריאה שהוא עולם בינה, ונקרא גם עולם הוד, שהוא ממלכת הכהנים כאשר עולמות אינסוף ואב"ע מחוברים (ראה את סדר העולמות בהקדמה לספר). הנחש נולד ביום הרביעי שהם עולמות תפארת ומלכות בעולמות אצילות, ולכן הוא הממונה על השמש ועל הירח, וגם ממונה על צד ימין.

דן: שבת, צבע חום אדמה רגיל ומיקומה בצד שמאל מלכות נקבה במגן דוד, במדבר העבירו אותו לצד צפון (תפארת), כמו את נפתלי, המציין את מלכות תפארת, ואת עולם תפארת – כדי שלא יפול, כי אמו בלהה היא גלגולה של הגר המצרית, ובמצרים יש את שלטון הנחש שנפל בעולמות כי הנחש בעולם התיקון הולך להיות בצד צפון המציין את יסוד עולם (ראה גם את דן המחליף את שבת ראובן - ראובן החליף את מקומו עם שבת דן). **דן**, בנה של בלהה (הגר מגלגולה הקודם), סמלו נחש, כלומר שורשו הוא תיקון עולמות פתחי הנידה, על כן נאמר בצוואת יעקב על שבת דן שסמלו נחש המשקף את הממונה על עולמות האיבר הזכרי ופתחי הנידה. מי ששורשו הוא עולמות התיקון שבעולמות פתחי הנידה עלול ליפול לעולם הטומאה, שהוא קו דק המבדיל בין קדושה וטהרה ובין טומאה בכניסה לעולמות אלה (גוף האישה), כמו שקרה לממונה על עולם זה (הנחש). כפי שנאמר בבראשית פרק ד' (כבכור לקין בן אדם וחווה): "לפתח חטאת רובץ", כלומר על עולמות החטאת הנמצאים בעולמות הטומאה שהם עולמות הערווה, ובהלכות אלה חוטאים בני האדם שעליהם ממונים אותם מלאכי הטומאה שהסיתו אותם, ועל עולמות אלה אחראי הבכור של האישה. לכן פחד יעקב אבינו שראובן הבכור יפול, והעבירו לצד ימין. ולכן, משה רבנו ביקש מהבורא בצוואתו: "יחי ראובן ואל ימות ויהיו מתיו מספר", כלומר ראובן ודן עלולים היו להיות בנופלים בשבי הקליפות (טומאה – לכן ראה את מעשיהם של דתן ואבירם ואון בן פלת) על מנת לקבל הגנות שלא יפלו השבטים ראובן, דן ונפתלי, זבולון, גד ואשר כי אלו היו בצד שמאל, הנמצא בהר עיבל, שורשם היה גם כן בעמלק הנמצא בצד שמאל לחלוטין, ועל כן יכלו ליפול בשבי הקליפות, ולכן בתוצאות העיר (יחזקאל מח פס' לא) נמצא ראובן בצד צפון ביחד עם הגנות הכהנים ושבט יהודה, ותחת פיקוד המלאך מיכאל כי כאשר מגיעים לעולמות תפארת ומלכות בעולמות בינה מתבטל עולם עשייה, ומלכות התפארת נמצאת בצפון שהוא האות וא"ו בשם הוי"ה המציינת את נשמת המלאך מיכאל שהיא גם נשמת האדם הראשון המגינה גם על ראובן בצפון. ולכן במדבר נשארים השבטים החזקים של העולמות (הר גריזים) שהם שבטי לוי, יהודה, שמעון ויששכר במדבר במזרח, ובמערב יוסף ובנימין מגינים על צד שמאל. נחלתו של שבט

שמעון נמצאת בצד שמאל. שבת דן, כדי שלא יפול כי נשמתו נמצאת בצד דרום המשקף מלכות מצרים (עולם עשייה, כי הוא אמור היה להיות הממונה על עולם זה), ולכן שמו אותו במחנה שכינה בצד צפון (תפארת) ששם שורשו של הממונה על האיבר הזכרי הנמצא בצד צפון הנקרא "יסוד עולם תפארת", כדי לא יפול, התיקון שנעשה לשבת דן ע"י משה רבנו הוא (דברים פרק לג) "גור אריה דן המזנק מן הבשן" דן הופך מנחש לגור אריה המציין את עולם התפארת שבעולמות אבי"ע, ומציין גם את מלכות הכהנים, ולכן שמשון כמנהיג שבת דן הוא משורש נשמתו של נדב בן אהרון הכהן שיסע את כפיר האריות המסמל את אישור ישום נבואת משה רבנו, כנאמר בספר שמואל א פרק יב פס יא: "וישלח ה' את ירובעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל", כאשר **ירובעל** = גדעון שהוא שורש נפש משה רבנו שהוא גם שורש המלאך מיכאל, **בדן**=בהיפוך אותיות הוא גלגול נדב הכהן, ושורש המלאך אוריאל (בדן=נדב). **יפתח** =הוא גלגול נשמת אביהו שהוא שורש נשמת המלאך רפאל, ושמואל הוא גלגול אהרון הכהן שהוא משורש נשמת המלאך גבריאל, כאשר כל ארבעת המלאכים הם הממונים על 4 רוחות השמים בעולמות עשייה ותפארת. מקומו של שבת דן בתוצאות העיר בספר יחזקאל פרק מח הוא בעולם אצילות, וביחד עם יוסף שהוא מלך המשיח.

יששכר: אבן פטדה, שצבעה לבן ירקרק (אבן חן). אבן הפטדה נמצאת בעולמות תפארת שבעולמות התפארת במגן דוד, והיא מחברת את עולמות החסד עם המעבר בין העולמות בעולם בתפארת, כלומר צד ימין משקף מלכות זכרית שמשקף עולם תפארת. אבל הוא נמצא בצד שמאל בעולם אצילות שבעולם תפארת המציין את עולמות החסד, במדבר מזרח, (עולם אצילות) כדי לתקן את צד שמאל. קו ימין של יששכר, המסמל חסד, עוזר לעולמות בצד שמאל, שהוא המלכות, כי יש לו הגנות גבוהות יותר כלומד תורה, ולכן בתוצאות העיר (יחזקאל מח) הוא נמצא בדרום כדי לתקן את המלכות ע"י התורה. **גד: ברקת**, צבעו לבן, שחור, אדום, ירוק, כחול או תכלת. שייך לצד שמאל בין גבורה להוד במגן דוד ונמצא במלכות הנקבה. במדבר גד היה בצד דרום (עולם עשייה), ובתוצאות העיר (יחזקאל מח) נמצא במערב תחת תפקוד המלאך גבריאל, אבל בחלוקת השבטים לאחר הגאולה שבת גד נמצא בדרום גובל לארץ מצרים (יחזקאל פרק מח פס כח).

שמעון: נופך, צבעה תכלת ירוק, והיא הדין שבתפארת, ונמצאת במלכות נקבה במגן דוד כדי להגן על השבטים בצד שמאל. במדבר היה בצד דרום (עשייה). בכניסה לא"י נחלתו היתה בבאר שבע ובנגב, ובתוצאות העיר (יחזקאל מח) היה גם בצד דרום. ולכן יוסף אסר את שמעון אחיו בכלא, כי שמעון היה ממונה על צד דרום, וזאת כדי להוריד את בנימין אחיו למצרים. בנימין אחיו ממונה בעולמות המלכות על העולם, ומעליו יוסף בתפארת.

זבולון: ספיר, כחול חזק כמו יהלום, נמצאת במלכות דין, בהר עיבל, ומשקפת מלכות נקבה במגן דוד. במדבר היה במזרח (אצילות), ובתוצאות העיר (יחזקאל מח) נמצא בדרום הנקרא מלכות שכינה תחתונה.

אשר: יהלום, צבעה שקוף, נמצאת בחסד. מקומה ימין למעלה, במגן דוד, באזור החסד, וסמלה מלכות זכר שבתפארת. במדבר היה בצפון (תפארת), ובתוצאות העיר (יחזקאל מח) נמצא במערב המציין את מלכות שכינה עליונה ותחתונה.

לוי: לשם, צבעה צהוב שקוף. מקומה בצד שמאל למטה במגן דוד, בעולמות הוד ומלכות ומשקפת מלכות זכרית, שהוא המגן על כל היקום כשבט הכהנים והלוויים, ובמדבר מקומם היה במשכן,

ומקומם בתוצאות העיר (יחזקאל מח) הוא בצפון תחת פיקוד המלאך מיכאל שהוא כהן גדול ושר ישראל הממונה על היקום וצמצומו הוא האדם הראשון שהוא גם גלגול של יוסף, משה ודוד.
יוסף: אחלמה, צבע סגול ארגמן, מיקומה בעולמות הכתר שבעולם תפארת במגן דוד. הצבע הסגול משקף כתר, וצבע הארגמן משקף דינים, בעולם בינה שהם עולמות האש, המיוצגים על ידי המלך, שמשקף מלכות זכרית. במדבר היה במערב (בינה) בתוצאות העיר (יחזקאל מח) הוא נמצא במזרח המציין את הכהנים, ואיתו נמצאים שני בניו אפרים ומנשה, וכן אחיו בנימין ואחיו דן שעלה לדרגת כהן כפי צוואת משה, כי האריה מסמל את עולם האריות שהם עולמות נשמת האדם הראשון ככהן.
יהודה: תרשיש, בכל מיני צבעים. מבחינים בה לפי המבנה המולקולארי. צבעה בחושן היה בין אדום לחום, נוטה לחום אדום חזק. מיקומה צד שמאל במלכות המגן דוד, ומשקפת מלכות זכרית. במדבר היה במזרח (אצילות), ובתוצאות העיר (יחזקאל מח) עובר לצפון ביחד עם המלאך מיכאל ושבטי ראובן והלוויים (גם הכהנים), בשבט יהודה יש את שם הוי-ה ב-4 עולמות שעליהם מגן המלאך מיכאל, ולכן הוא נמצא לצדו, כי שבט יהודה עם שאר השבטים הופכים לכהנים.
נפתלי: שוהם, צבעה שחור ומיקומה בעולם יסוד במגן דוד, בין עולמות תפארת למלכות, ומשקפת מלכות נקבית. עולמות תפארת משקפים את האיל, ולכן איילה משקפת את המלכות שבתפארת, מכאן אנו רואים שנפתלי נמצא במלכות התפארת וסמלו איילה. במדבר היה בצפון (תפארת). כנאמר בצוואת יעקב "נפתלי איילה שלוחה הנותן אימרי שפר", כלומר לפי צוואת יעקב, נפתלי נמצא במלכות עולם תפארת, וכן במלכות עולם בינה – כאשר עם ישראל יעלה לעולמות אלה (עולם בינה [מציין את עולמות פה בעולמות עשייה או אבי"ע]).

בנימין: ישפה, זו אבן חן צבעונית בכתמים צבעוניים. מיקומה בעולם כתר שבעולם תפארת במגן דוד, וכמו יוסף, משקפת מלכות זכרית. במדבר היה במערב (בינה). בנימין הוא אב לכל המלכויות, ולכן בצוואת יעקב נאמר: "בנימין זאב יטרף". זאב = ז' + אב, כלומר תיקון 7 מלכויות בעולמות התיקון הנקראים גם גאולות, שהוא תיקון עולמות אבי"ע ואינסוף, ולכן תפקידו היה לאחד את כל המלכויות הנקראות "שעבוד מלכויות" כדי להילחם בעמלקים, ומכאן נבחר שאול המלך, אבל הוא לא הבין את אשר היה עליו לבצע כמשעבד מלכויות.

ואלה הם 4 היסודות

דומם	צומח	חי	מדבר
↓	↓	↓	↓
אש	אדמה	מים	רוח

וכנגדם עולמות עשייה (דומם)

1. **האש** - כל מה ששורפת הופך לדומם.
2. **האדמה** - מצמיחה את הצומח.
3. **המים** - מחיים את החי, ובחי יש הרבה נוזלים.
4. **הרוח** - היא רוחניות התורה, הנמצאת בעולמות חי מדבר, וזה המצב שבו צריכים להיות בני ישראל מפני שעולם עשייה נוצר כתוצאה מזיהום וקלקול עולם המין ע"י בני האלוקים, ששכבו עם בנות האדם, וכדי לתקן את העיוותים שנוצרו עקב כך נוצר המבול. הסיבות למבול היו:

- א. לטהר את הזוהמה מהארץ שנוצרה ממשגל זה כאשר נבראו ממעשה זה נשמות עמלקים, רפאים, נפילים, זמזומים, אימים, עווים, חורים ושעירים שהם מלאכי טומאה שנוצרו מחטא זה, ואחת הנשמות הנקביות של מלאכיות הטומאה שנוצרו ממשגל זה היא **לילית**, האישה הראשונה שקיימה עמם יחסי אישות היא נעמה בת למך וצילה משבט קין, ולכן היא נקראת מלכת השדים, כי כל מלאכי הטומאה בדרגותיהם השונות הם שדים שנוצרו על ידינו.
- ב. לתקן ולטהר את עולם העשייה שהיא מלכות עולם תפארת שלאחר המבול ירדה בעולמות, מכאן הורדת המים היא כדי ליצור הפרדה בין מים של עולם עשייה לעולמות תפארת, שזו הפרדה בין עולם לעולם, כפי שנברא העולם בששת ימי המעשה, ובהם מים עליונים ותחתונים.
- ג. השמדת בעלי החיים, כולל האדם, שבהם היו מעוברים בני האלוקים שמרדו ב-ה', צאצאיהם וכן כל מלאכי הטומאה המרובים שנוצרו בחטא זה והיו מעוברים בכל הכלים, וכן מלאכי טומאה שמרדו בקב"ה, אותם מלאכי טומאה שמרדו בקב"ה עקב משכב זה צריכים לעמוד לדין, ואח"כ נשמתם תתפרק לרסיסים, ונשמותיהם יתעברו בחרקים וחיות טומאה ועופות טומאה עד לתיקונם הסופי, וביניהם שני מלאכי טומאה מוכרים עוזא ועזאזל. באחת הפעמים שנשלחתי עם צבא ה' כדי לתפוס את מלאכי הטומאה הנקראים בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם רובם היו פזורים ב-150 עולמות הטומאה, לפי גובה נשמתם, כלומר לפני החטא אם הם היו שרי רבבה כך הם ירדו לעולמות הנמוכים ביותר של עולמות הטומאה, לאחר שנתפסו כולם נשלחו למשפט, ונשפטו על ידי הקב"ה, ונשמתם לאחר גזר הדין התנפצה לרסיסים, כמו שנעשה לעוזא ולעזאזל.
- ד. השמדת כל החי שעבדו ע"ז, כי סגדו לאלילים. כי אותם אלילים שהם נשמות השדים שנוצרו מחטא זה, וכן גם יוצריהם שהם בני האלוקים שמרדו ב-ה' היו משבט שת שישבו בעולמות הגבוהים של עולם תפארת, ומשכב זה עם בנות האדם שהם משבט קין שירדו לעולמות מלכות תפארת, וכן לעולמות המעבר שמתחת לעולם מלכות תפארת, וזוהי הירידה לעולם עשייה, כי נשמות בני קין ירדו מפני שקין הרג את הבל, וכן גם למך שהרג את קין, וכן ילד נוסף שהיה לידו, ולכן הוא היה בעולמות המעבר בין שמים וארץ הנקרא מלכות עולם תפארת, עד לירידתו לעולם עשייה, בספר בראשית פרק ד' פס' טז: **וַיֵּצֵא קַיִן, מִלְּפָנֵי ה' וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נֹד, קַדְמַת-עֵדֶן,** ובפס' יז נאמר: **וַיַּדַע קַיִן אֶת-אֵשֶׁתוֹ, וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-חַנוֹךְ; וַיְהִי, בְּנֵה עֵיר, וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר, כְּשֵׁם בְּנוֹ חַנוֹךְ.** העיר חנוך נמצאת במלכות עולם תפארת בצד שמאל, כי המילה "**נוד**" היא: האות **ו'** משם הוי-ה, ונשארת המילה "**דן**" המציינת צד שמאל של דינים שהוא תיקון המלכות של אותו עולם, ולכן קין וצאצאיו תמיד יהיו בתיקון עולם שמאל. ממשכב זה של צורות שונות של נשמות נוצרו מלאכי טומאה גבוהים אלה, ובעקבותיו נוצר המבול, הרי הפרדת עולם מלכות תפארת מעולם תפארת הפריד מלכות זו הנקראת עכשיו עולם עשייה, וכן גם ביטול הכהונה שהיא האות **ו'** של קין והאדם הראשון. נשמות האדם הראשון והחזרת הכהונה תהיה קודם בבני ישראל שראשיתם בשבט לוי, ואחריו כל העולם, ואחריהם העמים הראשונים שיצאו ממצרים לאחר תיקון עולם עשייה.
- יציאת מצרים, היא הסרת העורלות בעולם מלכות שבמלכות עולם עשייה, כלומר תחילת מלכות הטומאה, הנקראת יציאה מכור הברזל, שהוא תיקון עולם מלכות עשייה (מיצרים).

תיקון עולם זה נוצר על ידי הולדת העובר, המלאך ישראל, בעולם עשייה, שהוא תיקון מטאפיסי, וכעת צריכים לתקן את התיקון הפיסי (עולם הזה). אי אפשר לתקן עולם פיסי כלשהו ללא תיקון העולם המטאפיסי לפני כן. יציאת העובר בעולם הזה מזכה את היוצאים ביציאת מצרים להתחיל בתיקון עולם עשייה, כי הממונה, המלאך ישראל, קיים. על ידי תיקון עולם עשייה נוצרו שוב אותם תנאים ושינוי עולם כמו במבול כדי להתחיל את תהליך התיקון דרך עולמות הערוה של כדור הארץ (מצרים) הורד יוסף בן יעקב למצרים שהוא גלגול האדם הראשון, ואחריו ירדו כל זרע בני ישראל שהם משבט שם המייצגים את שבט שם, כפי נבואת נח לבניו וירדו למצרים, המציינים את מלכות שבט חם. יוסף כממונה על מצרים, מלך המשיח של עם ישראל והעולם כולו, כגלגול האדם הראשון הוא, למעשה, בועל את מצרים ע"י קניית אדמותיה מידי המצרים, כמו בעל הקונה את אשתו, ועל ידי כך הוא משעבד מלכויות ומכניס את זרע עם ישראל לתוך מצרים, המציין את פתחי הערוה כדי שנשמת עם ישראל תגיע דרך מדבר פארן, נרתיק, (המשך החדירה לערוות הארץ), ומשם לירושלים המציינת את הרחם של ערוות הארץ מסיום תהליך זה שתתחיל גאולת בית דוד – יצא העובר המלאך ישראל שהוא נשמת המלאך ישראל בעולמות בינה ותפארת. תיקון עולמות אלה והיציאה של המלאך ישראל נעשה ע"י המלאך ישראל הראשון שנוצר ביציאת מצרים כאשר מעובר בו המלאך מיכאל שהוא הנשמה הגבוהה ביותר של האדם הראשון, ולכן משה רבנו שהוא גלגול של יוסף שהוציא את עם ישראל ממצרים הוא גם גלגול של האדם הראשון ביחד עם נשמת המלאך מיכאל וצמצומו המלאך ישראל, ולכן גם בגאולת משיח בן דוד ובגאולת משיח דוד המלך יוולד מלך המשיח ביחד עם המלאך מיכאל כדי לעלות בעולמות את נשמות עם ישראל. העם המצרי, שהוא הממונה על עולם המצרים, שהם פתחי נידה של עולם מלכות עשייה, והם גם נשמות בעולם פתחי הנידה, ולכן צריך לתקן עולם זה הואיל ובני האלוקים קלקלו אותו כששכבו עם בנות האדם. המצרים לא השכילו לתקן עולם זה והמשיכו לעבוד עבודה זרה לנחש, לתנין וכל אליהם, שהם חלק מאותם אלילים שמרדו בקב"ה וביניהם הנחש, שהוא האל הממונה על האיבר הזכרי, התנין וחבורותיו הוא האל הממונה על האיבר הנקבי המציין את הערוה בכדור הארץ הנקראת 'מצרים', ועל כן הוכו המצרים שבהם היו מעוברים אלילים, במיוחד הבכורות שהם כלים לעיבור מלאכי טומאה גבוהים, כנאמר בספר במדבר פרק לג פס' ד וּמְצָרִים מִקְבָּרִים, אֵת אֲשֶׁר הִפָּה ה' בָּהֶם--כָּל-בְּכוֹר; וּבְאֶלְקֵיהֶם, עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. על כן כמו שנענשו אותם אלילים בתקופת המבול, ועל ידי כך צמצמו עצמם לעולם עשייה, בירידה זו צומצם כוחם בהרבה, ולכן קריעת ים סוף זו חזרה נוספת על מכת המבול שבו טבעו אותם אלילים פעם נוספת וצומצם כוחם כי נשמותיהם התפרקו שוב לחלקי נשמות.

המכות שהוכו המצרים משמעותם היו הכאת כל החי, הצומח, הדומם והחי מִדְּבַר והשמדת הבכורות, שבהם היו מעוברים אלוקי מצרים שהן הנשמות הכוללות הגבוהות של מצרים, וביניהם גם התנין, ולכן נאמר בספר יחזקאל פרק כט פס' ב עד סוף הפרק: בְּן-אֲדָם--שֵׁים פְּנִידָה, עַל-פְּרֵעָה מְלֶךְ מִצְרָיִם; וְהִנְבֵּא עָלָיו, וְעַל-מִצְרָיִם כָּלָה ג' דְּבַר וְאִמְרָתָה כֹּה-אָמַר אֲדָנָי ה', הִנְנִי עֹלֶיךָ פְּרֵעָה מְלֶךְ-מִצְרָיִם, הַתְּנִים הַגְּדוֹל, הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יִאֲרִיו: אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי, וְאֲנִי עֹשִׂיתָנִי. כלומר האל הממונה על מצרים שהוא התנין הגדול (תנין ממונה על עולמות הנרתיק של עולמות המלכות), המעובר בפרעה, ולכן הוא מסיתו, וזאת כאשר היו בני ישראל במצרים, והקב"ה מזכיר לפרעה את אשר הוא אמר למשה, ולכן המכה הראשונה היתה מכת דם ביאור, המראה את צירי הלידה של יציאת בני ישראל מעולם מלכות עשייה

(מצרים), אבל במקביל הכאת היאור נעשתה כדי להראות לפרעה שבו מעובר התנין שהוא לא יצר את היאור. כפי שנאמר בספר במדבר פרק ל"ג פס' ד': "ומצרים מקברים את אשר הכה ה' כל בכור ובאלוקיהם עשה ה' שפטים", וכל זה לאחר מכת החושך, כאשר החושך משקף ירידה מתחת ל 50 עולמות בעולם עשייה, ומכאן מתחילים עולמות השאול, שלשם מגיעים כל העמים שלא יצאו ממצרים, וכן בני ישראל שעשו עבירות כרת ונכרתו מעמם, כלומר ירדו בעולמות המעבר לעולמות שבהם נמצאים בני ישראל לפני היציאה ממצרים. רק אלה ששומרים את התורה כהלכתה ביראה ואהבה מגיעים למחנה שכינה שבהר חורב, שהוא מעל לעולמות השאול (עולמות הרפאים).

טיהור מקום יציאת מצרים, ים סוף, הוא טיהור מקום פתח הנידה של שבטי חם ליציאת בני ישראל ממצרים, פתיחת המיצרים ויציאת העובר הגשמי שהוא עם ישראל, השמדת הכלים, שהם המצרים, שבהם היו מעוברים בני האלוקים שמרדו ב-ה'. וכן גם צאצאיהם שהם שדים שנוצרו גם ע"י מצרים, בעיקר בחטא העריות (ראה את אשת פוטיפר בספר בראשית) הטיהור נעשה על ידי המים שטיהרו גם את הנפש, ע"י השמדתם בחניקה (טביעה), המשקפת את הוצאת הרוח מהגוף, שהוא עולם תפארת, שבעולם מלכות עשייה, והמשכם בעולם הדומם שהם הגופות של בני מצרים. משה הגיע לים סוף משום שידע מראש על מכת ים סוף, לפי הבנתו ותפיסתו את העולם, ולשם כוון ע"י ה'. כי משה ידע שמכת הבכורות היא המכה האחרונה המסיימת את עשר הספירות, כפי שנאמר על ידי הקב"ה בספר שמות פרק י"א, פסוק א': "עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים", אבל משה ידע שבמצרים מעוברים אליליהם הנחש, התנין והמורדים שמרדו ב-ה' כששכבו עם בנות האדם, וכוחם צומצם, עונשם היה לטבוע בים, ועל כן הם נענשים שוב בחניקה, כמו במבול.

לאחר הגאולה, החל מעולם מלכות שבעולם תפארת הסדר הוא כך:

- א. עולם הדומם הוא האדמה, מקומו בצד דרום = עולם עשייה.
- ב. עולם הצומח הוא עולם הרוח, מקומו בצד צפון = עולם תפארת.
- ג. עולם החי הוא האש, מקומו בצד מערב = עולם בינה.
- ד. עולם החי מְדַבֵּר הוא המים, מקומו בצד מזרח = עולם אצילות.

להלן ההסברים

- א. עולם הדומם הוא האדמה (דרום = מלכות עשייה) משום שהאדמה משקפת מלכות, שהיא נקבה, וממנה נוצר הכל, כולל החי והצומח.
- ב. עולם הצומח הוא עולם הרוח (צפון = תפארת) משול לאדם בעולם תפארת שנאמר: "כי האדם עץ השדה", והרוח הנושבת בו הוא הרוח הרוחנית של ידיעת ה' ותורתו.
- ג. עולם החי הוא האש (מערב = בינה) המשקפת תורה בצד שמאל, כפי שנאמר בספר דברים בפרשת וזאת הברכה: "ומימינו אש דת למו". האש משקפת עולם בינה שבו המלכות המתוקנת. בעולם זה חטאו אדם וחוה וממנו ירדו לעולמות נמוכים יותר. עולם זה הוא עולם החי המתקוק לפני החטא.
- ד. עולם החי מדבר הוא המים (מזרח = אצילות) מסומל ע"י המים, שהיא התורה בצד ימין, שהוא צד החסד, כי הוא משקף עולם אצילות, שהוא האדם המתקוק והמטוהר ע"י המים, שהוא הכהן הקדוש והטהור לעבודת ה'. מאותם יסודות – דומם, צומח, חי וחי מדבר, שהם עולמות עשייה,

תפארת, בינה ואצילות שבה נמצאות כל הנשמות. יש להבין שבכל עולם כזה יש את ארבעת היסודות האלה.

- א. שבת חס נמצא בעולם הדומם, אזורי המין והרגליים בגוף אדם וחיה (עולם עשייה).
- ב. שבת יפת נמצא בעולם הצומח, אזורי הגוף באדם וחיה (עולם תפארת).
- ג. שבת שם נמצא בעולם החי, אזורי הראש של אדם וחיה (עולם בינה).
- ד. בני ישראל, שהם משבט שם, נמצאים בעולם החי מדבר, שהוא עולם אצילות, שהם עולמות המוח והעיניים בעולם אבי"ע, והם שבט הכהנים לאחר התיקון.

כל אבני החושן נמצאות במשבצות זהב ובמסגרות זהב, ושמות השבטים עליהן. את האבנים לא ראו מכל צד אלא רק מהחזית. בין אבן לאבן היה רווח כדי להפריד בין העולמות שעליהם ממונים 12 השבטים. כאשר מחברים את אותיות השבטים, המופיעות בספר שמות פרק א', מקבלים 50 אותיות של מניין השבטים כנגד 50 עולמות, כשכל אות משקפת עולמות שעליהם ממונים בני ישראל. 50 אותיות השבטים אינן כוללות את כל אותיות האל"ף ב"ת, חסרות בהן 4 אותיות: ח, ט, צ, ק, ומכאן התפתחו דעות של פרשנים מסוימים כיצד לכתוב את אופן כתיבת אותיות אלה. לדוגמה: במסכת יומא היו רושמים גם אברהם, יצחק, יעקב ושבטי ישורון כדי להשלים את אותיות ח, ט, צ, ק. לפי הרמב"ם, היו רושמים שבטי יה: אברהם, יצחק ויעקב. לפי הסבר שקיבלתי מהמלאך גבריאל היו רשומות האותיות ח, ט, צ, ק בשבט יהודה ובאבן תרשיש של שבט יהודה. כלומר, החושן היה במדבר ובבית המקדש הראשון בנוי לפי הסברו של המלאך גבריאל כי שבט יהודה מציין את שם הוי"ה ב-4 עולמות אבי"ע.

שם נוסף לשם "תרשיש" (אבן השבט של יהודה) הוא "עציון גבר". המילה "גבר" מציינת עולם תפארת, והמילה "עציון" היא ע' = 70 עמים + ציון, שזה נחלת ה', ומנחלה זו יוצאות הנשמות המתוקנות המציינות את תיקון 70 נשמות הממונים על העמים שבהם כלולות כל נשמות העמים שייצאו ממצרים, שזה סוף התיקון של כל הנשמות בכל העולמות והפיכתם לגוף אחד של האדם הראשון ואשתו חוה, שהם חלק של עולם הרוח עד עולם הנשמה שברוח, בגופו של הקב"ה. ועל כן עציון = עץ + יון, כלומר הוא גם עץ המציין את עולם הרוח, כנאמר בדברים פרק כ': "כי האדם עץ השדה".

וגם י. ו.ג. = אחד משמות ה' כאשר האות יו"ד = עולם אצילות, וא"ו = תפארת, נו"ן = מלכות האישה, כנאמר בתהילים פרק עט פס' יז: "יהיה שמו לפני שמש, ינון שמו". כאשר האות נו"ן מחליפה את האות ה"א משם הוי"ה, כי לאחר התיקון האות ה"א הופכת לאות נו"ן המציינת את תיקון מלכות האישה שהם 50 העולמות שלה. האותיות יו"ד, וא"ו הן אותיות הזכר. על החושן היו 4 טבעות הנקראות גבולות, 2 עשויות מזהב, ו 2 האחרות עשויות פתיל תכלת, וכולן ביחד משקפות את 4 פאות החושן. כל פאה משקפת את אחד היצולים שבמרכבת יחזקאל, שלכל אחד מהם מחוברות החיות אריה, נשר, שור ואדם, והן משקפות:

- א. 4 עולמות התולדות, שהם עולמות עשייה, תפארת, בינה ואצילות שבכל עולם.
- ב. את כל העולמות של אדם עליון שאותם צריך לתקן, המסומלים ע"י 4 גבולות החושן 2 עשויות מזהב ו 2 עשויות מפתיל תכלת.

שתי הטבעות, הנקראות גבולות, העשויות זהב, נקראות עולמות עליונים (עולמות אינסוף), והשתיים העשויות פתילי תכלת משקפות עולמות תחתונים. האחת, משקפת את עולם השור, הנקרא גם עולם אדם קדמון, שעליו ממונה המלאך אוריאל, והשנייה משקפת את עולמות אצילות, בינה, תפארת ועשייה שהם עולמות אדם תחתון, והממונה הוא המלאך רפאל.

ג. 2 הפתילים העליונים, העשויים זהב, משקפים עולמות עליונים והם :

1. עולמות הנשר, שהם גוף האדם העליון, הנקרא מלכות אדם עליון, ומקביל לעולמות הנרתיק של אימא שכינה עליונה הנקרא "מדבר פארן", והממונה הוא המלאך גבריאל.
2. עולמות הפנים, הנקראים עולמות הראש של האדם העליון, ומקביל לעולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, והם : עולמות האריות ועולמות הנמרים, כפי שנאמר בשיר השירים פרק ד' פס' ח' : "מראש שניר וחרמון ממעונות אריות מהררי נמרים", כאשר הנמרים מייצגים את עולמות הסנטר והפה, ועולמות האריות משקפים את השפס, הלחיים והאף, עד לגובה העיניים. עולמות האריות משקפים את עולמות הנשמה שבעולם התפארת, הנקראים עולמות תפארת שבעולמות אינסוף, והנקרא גם ירושלים של מעלה, והוא גם מקום המקדש העליון ביותר, והמלאך הממונה הוא המלאך מיכאל. כל אלה הם עולמות התיקון של אבינו, האדם הראשון, ואמנו חוה, הנקראים גם אימא שכינה כנסת ישראל, ונקראים גם המלאך ישראל, שהוא אדם עליון מתוקן בעולמות מסוימים, כפי שנאמר בתהילים פרק ח' : "ויחסריהו מעט מאלוקים". המלאך הממונה על סיום תיקון העולמות הוא המלאך מטטרון. זה סיום מחשבת הבריאה, הנקראת מעשה בראשית, שנאמר : "סוף מעשה במחשבה תחילה". כאשר הכהן הגדול נושא את החושן על חזהו, מזכירים לקב"ה את תפקיד בניו ישראל שהם עם ישראל, המהווים את המלכות, כי אזור החושן הוא אזור הלב המשקף מלכות בעולמות אין סוף. בשוליו התחתונים של מעיל האפוד היו פעמונים ורימון המציינים את עולמות האוזניים והרקות המציינים את מלכות עולם אצילות, ומכאן שאר מעיל האפוד הוא בעולמות אינסוף, ולכן נאמר על הלב ששם מיקום החושן כי הוא משקף את עולמות מלכות תפארת של עולמות אינסוף, ומזכירים לקב"ה לסיים את מחשבת הבריאה ולתקן את העולמות. באמצעות האור שהוטל על החושן ניתן היה לקבל מסרים מעולמות עליונים. **אור** זה נקרא בשם "**אורים**" ואת המסר כתבו בעזרת כלי כתיבה הנקראים "**תומים**" והנקרא בשם כתיבה תמה.

מעיל האפוד : (שמות פרק כ"ח פס' ל"א – מ"ג)

המעיל ארוג מפתילי **פשתן בצבע תכלת** (תכלת הוא צבע כחול בהיר). כי צבע התכלת בפשתן מגיע בחומרים טבעיים מהצומח, ולא מחיות ימיות או יבשתיים, כי היוצא מן הטומאה גם הוא טמא, ואינו יכול לשמש כבגד לעם הכהנים ולבני ישראל, וכמובן שלא בבית המקדש, ולכן לא השתמשו בצבעים שנוצרו ע"י הפיניקים והסורים מהחילזון הימי (סוג של קונכיה). למעיל 2 שרוולים ארוכים והוא סגור בצוואר ומכל צדדיו, למעט חלק תחתון ושרוולים. אין לו כפתורים או מתקן רכיסה אחר כי אסור שיהיה לו פתח בצדדים, אלא בצווארו בלבד. כך מכסה המעיל את כל גופו של הכהן הגדול. בחלק הקדמי העליון הנקרא פתח האפוד, ותפקידו לחזק את שפת המעיל העליון שמשם יוצא הצוואר והיות ופתח זה הוא כניסה ויציאה של המעיל מגוף הכהן הגדול עלול הוא להיקרע, ולכן שם נקודת

התורפה שלו, ועל כן פתח הצוואר הוא פתח ולא צווארון, ויש לעבותה ולחזקה ולקשטה על ידי רקמה שתפקידה לקשט ולחזק את פתח האפוד.

הכהנים, ששורשם נמצא בעולמות האצילות שבעולמות אין סוף, ובעולמות אבי"ע וירידתם לעולם תפארת מגיעה דרך עולם בינה שמשם נפלו אדם וחיה, וזאת כדי להראות שהכהנים מתקנים את נשמות אדם וחיה שהם כל עולם הכהנים, ומתפזרים על פני כל העולמות, יורדים מעולמות אצילות שבעולמות התולדות, ולכן הרגלים היוצאות מהמעיל בחלק התחתון משקפות את עולמות התולדות בינה בעולמות אבי"ע, תפארת ומלכות שהיא כף הרגל. המעיל משקף עולמות שונים, מעולמות המלכות והתפארת שבעולמות התולדות ועד עולם האריות שבעולמות אין סוף, תלוי במבטו של המסתכל ובדרגתו של הכהן הגדול, דהיינו מאיזה שורש עולם התעברה בו הנשמה. יכול להיות בו שורש נשמתו של משה הכהן הגדול העליון או של אהרון הכהן הגדול או של כהנים שקנו בבית שני את הכהונה. בדרך כלל, שולי המעיל של הכהן הגדול, שבו יש פעמונים ורימונים, משקפים את עולם מלכות אצילות, כלומר תחתית המעיל מתחילה בעולם מלכות שבאצילות שבעולם התולדות, ועד לעולמות האריות שבעולמות אינסוף.

המעיל הוא כיסוי לעולמות תפארת ומלכות בעולמות עליונים או תחתונים. **צבעו** תכלת, המראה את מידת הרחמים והחסדים שבדינים. בד"כ, בעולמות תחתונים ששם הדינים קשים, התכלת משקפת גם עולמות הכהנים הנמצאים בעולמות הכתר בעולמות התפארת. תפארת – פלג עליון של הגוף כאשר עולמות עשייה או עולמות אבי"ע מחוברים. הכהנים גם משקפים את נשמות עם ישראל בעולמות התפארת והמלכות, **מלכות** = נקבות בנות ישראל ושאר העולם שבעולמות התולדות, ועליהם ממונים מספר שבטים שעמדו בהר עיבל ובהר גריזים, והם ממונים על הנשמות הנמצאות במלכות, וביניהם כל העולם, וכן כל החיות והעופות, הדגים והרמשים באוויר, ביבשה ובים, וכן כל הארץ הנקראת 'דומם', צומח, חי וחי מדבר, כי הוא מהווה את השלד של אדם וחיה המתפרס על כל כדור הארץ כנאמר בפרשת האזינו בספר דברים פרק לב פס' ח: **וּבְהִנָּחַל עֲלֵיָן גּוֹיִם, פְּהִרְיָדוּ בְּנֵי אָדָם; יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים, לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

השרוולים פשוטים ואין בהם כל קישוט או תחרה, גם במעיל אין תחרה, מלבד בפתח הצוואר. השרוולים רחבים במקצת בכף היד, כלומר פתח רחב יותר ליד כף היד, ובחלק העליון של השרוול תפורים מסביב לבגד, ללא פתחי קירור, לגוף הכהן הגדול, ולכן השרוולים רחבים כדי לתת אוורור לבגד של הכהן הגדול, כדי שלא יזיע בו, וכן כדי לתת לו מרחב לידיים לפעול וללא היצרות של השרוולים.

בחלק התחתון של המעיל יש מכפלה פנימית, של כ 25 ס"מ (חצי אמה), כדי להאריך את המעיל או לקצרו על פי גובהו של הכהן הגדול של אותו דור. שולי המעיל צריכים להיות מעט מעל כף הרגל, כ 3-7 ס"מ, כדי שלא ינגב את הרצפה, במיוחד ליד העזרה, ששם רטוב, כדי שהדם לא יקרש על הרצפה, ועל מעיל האפוד. לאחר עיגון המכפלה (קביעת מידת גובהו של הכהן הגדול), בשולי המכפלה יהיה מעין סרט מכפלה, סביב לפתח התחתון, ובו יהיו **ארוגים הרימונים** בצורת אריגה על סרט. בין הרימונים יהיו מונחים פעמונים בגובה זהה של הרימונים. רק הענבל בולט מעט החוצה משפת הכותונת. הרימונים ארוגים ע"י 3 סוגי פתילים:

א. **תולעת שני** (צבע אדום) = משקף עולם מלכות (עשייה).

- ב. **תכלת** = משקף עולם תפארת.
- ג. **ארגמן** = משקף עולם בינה המחוברים במעיל ושלושת הצבעים במעיל משקפים את תיקון 3 העולמות שהכהנים, הלוויים ובני ישראל צריכים לתקן, ואח"כ שאר העולם.
- ד. **הפעמון מזהב** = משקף את עולם **מלכות אצילות**, שהוא גם **עולמות האוזניים**, שבתוכם עולמות **השמע**, ובו אנו שומעים את הפעמון. ה', בעולם אצילות, הוא אחד, כי יש בו דרגת האותיות המרכיבות את הוי-ה, ולכן אנו אומרים "**שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד**". שמע ישראל משקף את עולם אצילות ואת עולם האוזניים ועולמות הפה המציינים את מלכות עולם בינה, כאשר עולמות אבי"ע מחוברים.
- ה' אלוקינו** = קבלת מלכותו בעולמות עליונים ותחתונים.
- ה' אחד** = צירוף שם הוי-ה הקדוש שבו מורכבות 4 אותיות הוי-ה.
- ה. **הרימונים** = מייצגים את הרקות ומעלה ונקראים אזורי המח, כפי שנאמר בשיר השירים פרק ד': "כפלח הרימון רקתך". הרימון, נמצא ברקות, כי הרימון משקף את תרי"ג המצוות, וכל גרגיר שבו משקף חלק מנשמות ישראל הנמצאים בעולמות אלה (1000 עולמות) כך שאלה נשמות עם ישראל שעמדו במעמד הר סיני. כי לכל מצווה בתורה מייצגת איבר של נשמת אדם וחווה, וכל איבר מציין מס' רב מאוד של גלקסיות וכוכבים המציינים יקום גדול.
- הרימונים ארוגים על התחרה (חגורת התחרה התחתונה התפורה על קצה המכפלה) ונראים כפי שהם בטבע עם העוקץ כלפי מעלה והכתר של הרימון כלפי מטה. הרימונים והפעמונים בקו אחד עם שולי הבגד ולא תלויים למטה מתחת לשפה משום שהם היו נגררים על הרצפה ומפריעים לעבודת הכהן הגדול, כלומר במכפלה יש מס' רימונים הרקומים ממס' שורות, וזאת כדי לקצר את המעיל וכדי שיראו הרימונים הרקומים, ובכל כהן גדול ישימו את הפעמונים ליד הרימונים, כלומר רק הפעמונים והרימונים משתנים, לפי גובה הכהן הגדול. המעיל צריך להגיע עד 3-7 ס"מ מהרצפה. הפעמונים והרימונים באים להראות את הגעת הממונה על העולם מטעם הקב"ה, שהוא הכהן הגדול, והם מציינים את תיקון 4 העולמות: מלכות, תפארת, בינה (ע"י פתילי הרימונים הארוגים) ועולם אצילות (משקפים הפעמונים והרימונים עצמם).

תפקידו של מעיל האפוד

המעיל משקף את תיקון עולמות תפארת ומלכות בעולמות עליונים ובעולמות התולדות (אבי"ע), כלומר את תיקון עולמות תפארת ומלכות בכל העולמות. צבע התכלת מציין את הרחמים שבדינים, ואת החסד שבמלכות המציין את עולמות אבי"ע שהם דינים המיוצגים בצבע הכחול המשקף ארץ וממותקת ע"י התפארת, שהוא עולם הזכר המציין את עולם האריות ועולמות אינסוף, והמשקף שמים תכולים (כפי שנראה בלבנת הספיר בספר שמות פרק כד), צבע התכלת הוא החסדים והרחמים שבעולמות תפארת ומלכות המציינים את עולמות אינסוף ועולמות אבי"ע. המעיל משקף גם את תיקון עולמות בינה ואצילות מכיוון שעולמות אצילות, המסומלים ע"י הפעמונים והרימונים, והנמצאים בתחתית הכותונת משקפים את חלקו העליון של עולם התולדות שהם עולמות אצילות ועולמות השור (אדם קדמון), שהם סוף תיקון עולם התולדות ותחילת עולם הנצח הבא לציין כי נשמות הכהנים הם מלאכים עליונים בעולמות הנצח, והם חלק מנשמת אדם וחווה, וכן את עולמות הנשר שהם עולם אחד

מעל עולם השור ומשקפים את גוף האדם העליון הנקרא מלכות בעולמות אינסוף, וזה כאשר עולמות אינסוף נמצאים בנפרד, כלומר חיבור עולמות אינסוף בלבד הם עולמות הראש והצוואר, ועל זה יאמר "עולם חסד יבנה" משום שצבע תכלת מסמן את החסד שבדינים, והוא בא דרך הצבע הלבן שנוצר ביום הראשון לבריאה, כנאמר בבראשית א': 'ויהי אור' המציין את הזרע שניטע בביצית, כפי שראיתי בחיזיון של גלגל השמים היוצא ממנו קרן המחזיקה את כדור הארץ, הקרן מסמלת זרע, וצבעה לבן, כדור הארץ מסמל ביצית בגוף אימא שכינה עליונה, ועל זה נאמר בספר איוב פרק כו פס' ז: נְטָה צֶפּוֹן על-תְּהוֹ, תִּלְחֵ אֲרָץ, על-בְּלִי-מָה.

בלי-מה = בלי י + לב נתיבי חכמה,

מה = בגימטריה אדם, ולאחר התיקון יו"ד-ה"א-ו"ה-ה"א.

ציץ הזהב

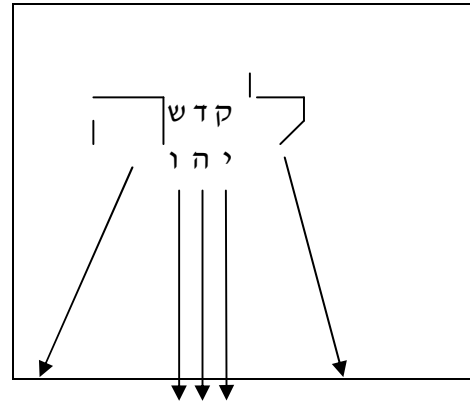
האותיות **ל + ק + י =** בגימטריה 140 הן כנגד שתי מרכבות, מרכבה אחת שהיא 70 עולמות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות ב 10 עולמות בעולם עשייה שבכל עולמות התולדות. מרכבה שנייה בעולמות תפארת, ויחד מהווים 140 עולמות. המלכות שבעולמות התולדות ואינסוף משקפת את המלכות שהן 70 הספירות, המציינות את תיקון המלכות והתפארת בכל העולמות שהם 7 המרכזים במח שכל אחד מהם בנוי מ-10 עולמות סה"כ 70 עולמות, ובכל אחד ממונה מלאך שהוא נשמה על כל עולם, והם גם 70 הנפשות של בני יעקב שירדו למצרים, והמציינים את תיקון האדם (תפארת) וחיה (מלכות) שבעולמות עשייה, תפארת, בינה, אצילות ועולמות הכתר שהם עולמות השור (אדם קדמון) וכן עולמות אין סוף (עולמות השור מחבר בין עולמות התולדות לעולמות אין סוף) הנשר, האריה, בינה (אדם עליון ומעלה) חכמה וכתר, כלומר בכל אחד מהעולמות יש 70 עולמות, ותיקון של כל אחד מהם בנוי גם הוא מ-10 עולמות סה"כ 700 עולמות התיקון מתוך 1000 עולמות שיש בכל אחד. על תיקון 10 העולמות הגדולים בעולמות אבי"ע ואינסוף (עולם עשייה, תפארת וכו') נאמר בשיר השירים: 'דגול מרבבה', כלומר כל אחד בנוי מ-1000 עולמות כפי שצוין בפרקים הקודמים, ובכל עולמות גוף האדם וחיה יש לתקן את 10 העולמות הגדולים סה"כ 1000 עולמות בכל עולם הנקראים 'רבבה'. כל עולם אחד מהם בנוי גם הוא מ-50 עולמות, ולכן נאמר בספר דברים פרק ז פס' ט: וַיְדַעְתָּ, כִּי-הוּא אֱלֹקֶיךָ הוּא הָאֱלֹקִים: הָאֵל, הַנִּצָּמֵן--שֶׁמֶר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו, **לאַלף דָּוָר**. וגם בתהילים פרק קה פס' ח: "דבר ציווה **לאַלף דָּוָר**", ולכן דור=50 שנה, כנגד 50 עולמות, ובכל עולם אחד מהם בנוי בצורת 50 עולמות, ולכן עבד עברי שנרצע במרצע חוזר לתיקון העולמות שלו משום שלא תיקן את 50 העולמות האלה בהיותו עבד ולא בן חורין, העולמות שלו שייכים לאדון, ולא לו.

ל = כנגד 3 קווים ב 10 ספירות בכל עולם, שהם עולמות נפש, רוח ונשמה.

ק = מלכות, 100 X 50 אמות - עולמות עשייה של זכר ונקבה, שהם מידות חצר המשכן.

י = אצילות

סה"כ גימטריה קטנה של האותיות **ל, ק, ג**, היא 5, כנגד עולמות צד שמאל בעולמות התולדות, שהם עשייה, תפארת, בינה, אצילות ועולם השור (כתר) ומשקפים שם הויה, כולל קוצו של יוד משם הויה.

$\underline{ד} + \underline{ה} = \underline{ט} (9)$ זו מרכבה לשכינה עליונה. האות ה' הראשונה בשם הוי-ה היא של שכינה עליונה, האות ה היא כנגד עולמות בינה, אצילות, השור, הנשרים ועולם האריות (תפארת שבאינסוף), עולם הנשרים (מלכות שבאינסוף), עולם השור, והאות ד' היא כנגד עולמות אבי"ע (אצילות, בינה, יצירה (תפארת) ועשייה (מלכות)).

$\underline{ש} + \underline{ו} = \underline{ט} (9)$ בגימטרייה קטנה - זו מרכבה לשכינה תחתונה. האות ש' משקפת 3 קווים, בכל מרכבה, המציין את המגן דוד כאשר כל 2 קדקודים מציינים קו אחד וחיבורם בעולם יסוד שבמרכבה (מגן דוד), הנקרא צדיק יסוד עולם, והוא סמלו של המשיח.

האות ו' גם משקפת את אות המשיח משם הוי-ה, ואת כל עולם תפארת. האות ש' משקפת את עולמות היסוד שבעולם תפארת, שבו מרוכזים כל 3 הקווים של המרכבה בעולמות התולדות ובעולמות האין סוף. כל הכוח המרוכז הזה יורד למלכות וזה החיבור בין הגבר לבין האישה, המשקפת מלכות, ליצירת התולדות.

החיבור של שכינה תחתונה, הנקראת מלכות, מתבטא באות ה' האחרונה של שם " הוי-ה" ולכן האותיות י.ה.ו. המשקפות משיח בעולמות התולדות מתחברות אל שכינה תחתונה שהיא האות ה' האחרונה בשם הוי-ה, וזה תיקון עולמות התולדות (אבי"ע), ואילו בסיום תיקון כל העולמות, האותיות י.ה.ו. הם חיבור של הקב"ה בעולמות אינסוף אל האות ה' האחרונה שבעולמות התולדות, שהיא שכינה תחתונה, המשקפת את עולמות אבי"ע שבתולדות. זה חיבור עולמות אינסוף לעולמות התולדות (המציינים את נישואי הקב"ה לאמא שכינה כנסת ישראל). ולכן אותיות $\underline{ש} + \underline{ו}$, בגימטרייה 306 ובגימטרייה קטנה 9, מהווים את כינויה המספרי של אמא שכינה תחתונה, הנקראת גם אמא שכינה כנסת ישראל, וכן גם זה כינויה המספרי של אמא שכינה עליונה (כמו שלמטה כך למעלה).

את הציץ יש לשים על המצנפת (שמות פרק כ"ח פס' ל"ו – ל"ח). המצנפת עשויה בצורה של מעין כובע שאת קצותיו עיגלו בסיכות זהב כדי שלא יפרם. והסיכה מזהב דק כדי שלא תיראה, אלא לחיבור קצוות המצנפת. המצנפת מכסה חלק מהמצח והציץ היה מונח על המצח. ולכן, החיבור של המצנפת

והציץ היה אחד, שהוא חיבור 3 עולמות: **כתר** = אמצע, **חכמה** = מימין לכתר, **בינה** – משמאל לכתר המציינים את המוחות הימני (חכמה) והשמאלי (בינה), יש לשים לב ששמות עולמות אלה יכולים להשתנות לפי חיבור מסי' עולמות, כפי שצוין בפרקים הקודמים. ובמקרה זה כאשר עולמות אינסוף ואבי"ע מחוברים, **חשוב** שהציץ יהיה על המצנפת כדי לחבר את 3 העולמות. פתיל תכלת, שקושר את הציץ, משקף את עולמות התפארת שבעולמות אינסוף הנקרא עולם האריות, הבאים מתוך חסד ורחמים, המשקפים את שבט הכהנים, ששורשי נשמתם נמצאים במצח ויורדים לעולם תפארת כדי לתקן את הנשמות. ולכן, פתיל התכלת משקף את מיקומם של שורשי נשמות הכהנים המחוברים עכשיו את כל העולמות, שהם כתר (מצנפת) עם עולמות חכמה ובינה שבמצח ובעיניים.

עולם התפארת, שבראש, משקף את עולמות האף והפה, בעולמות אין סוף, שהם ראשית יצירת העולמות של האדם הראשון, הנקראים עולמות האריות והנמרים, שהם גם עולמות מקבילים לעולמות הרוח של אמא שכנה עליונה. אילו לא חטאו אדם וחווה, אבותינו, עולמם לפני החטא היה נקודת הזינוק לתיקון עולמות עליונים, כלומר עולמות הפה והאף בעולמות אין סוף היו נקודות הזינוק להשלים תיקון עולם נוסף, שהוא עולם בינה שבעולמות אינסוף, הנקרא עולם אדם עליון. אך בגלל החטא, יצר הקב"ה את העולמות כדי שאדם וחווה יוולדו מחדש מעולמות אין סוף לעולמות התולדות כדי לתקנם, כלומר לפני החטא יכלו אדם וחווה לנוע בכל העולמות, כי היו טהורים כמלאכים שהם נשמות טהורות, ולכן יכלו לחיות גם בעולמות אינסוף, כנאמר ביחזקאל פרק כח פס' יא-יב, בקטע זה אומר הנביא על חירם מלך צור שהוא נשמה גבוהה מאוד המקביל לנשמות בני יעקב אבינו. הגבלה זו מתאימה רק לעשו, אחיו של יעקב, ולצאצאיו השמים בלבד, ומכאן (מדובר על רעואל בן עשו ובשמת בת ישמעאל שהוא גם נשמת עשו כד נאמר ע"י המלאך גבריאל, וככתוב ביחזקאל פרק כח פס' יג – יד: **יג בַּעֲדֹן גֹּן-אֱלֹקִים הָיִיתָ, כָּל-אֲבֹנֵי יְקָרָה מְסֻכָּתָךְ אָדָם פְּטָדָה וְיָהִלִם תְּרִשִׁישׁ שֵׁהִם וְיִשְׁפֹּה, סִפִּיר נֶפֶד, וְיִבְרָקֵת וְזָהָב; מְלֹאכֶת תְּפִיד וְקִבִּיד בָּד, בְּיוֹם הַפְּרֹאֶד כּוֹנֵנוּ. יד אֶת-כְּרוֹב--מִמְּשָׁח, הַסּוֹכֵד; וְנִתְתִיד, בְּהַר קִדְשׁ אֱלֹקִים הָיִיתָ--בְּתוֹךְ אֲבְנֵי-אֵשׁ, הַתְּהַלְכֵת), מכאן אנו רואים שעל אף ששורש נשמתם של עשו ורעואל בנו הוא כרובים, כלומר הם נשמת מלאכי עליון שצמצמו עצמם לעולמות תחתונים כי הם חלק מנשמת אדם וחווה ומנשמת המלאך מיכאל כדי לטהר את העולמות צד שמאל שעיוותו אדם וחווה באכילה מעץ הדעת כי לפני החטא בעולמות בינה שבתולדות (אבי"ע) של אדם וחווה ירדו מעולם אצילות כדי לעבוד את הגן (וגם לימוד התורה וסודותיה), ובאכילת עץ הדעת נכתמה נשמתם, ולכן נפלו מעולמות בינה שבתולדות לעולמות תפארת ומלכות (תפארת), בעולמות אלה קלקלו בני האלוקים בשכבם עם בנות האדם את עולמות תפארת ומלכות תפארת, ולכן נוצר המבול שהוריד את נשמת אדם וחווה לעולמות עשייה (נפש), ולכן הם צריכים לתקן את נשמתם בכל העולמות, כדי לשוב לעולמות אינסוף וכדי להגיע לדרגת אדם עליון, שהוא תיקון עולם בינה שבעולם אינסוף ומעלה עד לעולם הכתר שבעולמות אינסוף.**

אדם וחווה הם כל העולמות בסוף התיקון, והם מגיעים לטהרתם הסופית מעולמות הכתר שבעולם הכתר בעולמות אין סוף, שבעולם עשייה שהוא סיום תיקון עולם עשייה שם נמצא כיסא הכבוד העליון, ועד לעולמות המלכות שבעולמות התפארת בתולדות שלשם יורדות הנפש והרוח לגוף האדם בעולם מלכות תפארת. עולמות העשייה נוצרו רק כדי לתקן את עולם הנפש, הנקרא עולמות התולדות, שהרסו בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם. את חיבור עולמות התולדות עם עולמות אין סוף יוצר

הכהן הגדול בעבודתו היום יומית ולבושו מייצג את סדר העולמות כולם הנמצאים בעץ הדעת ובעץ החיים, ואת שני העצים האלה מטהר הכהן הגדול ע"י הקרבת תמידים של יום, מקומו של עץ הדעת מתחיל מעולם עשייה ומגיע לעולמות האריות שבעולמות אינסוף, הנקראים 'ירושלים של מעלה' ששם עולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, ובו נמצא העובר שהוא נשמת אדם וחיה לפני החטא ולפני התיקון, כלומר הגעה לעולם זה היא סיום התיקון וטיהורו של אדם וְעַץ הַדְּעוּת. עַץ הַחַיִּים נמשך עד עולם הכתר שבעולמות אינסוף והמגיע לעולם הנשמה שבעולם אצילות שבעולמות אבי"ע מתחיל את חיי הנצח, וזה כאילו אכל מעץ החיים.

תפקיד הציץ: לשאת את עוונות הקודשים אשר הקדישו בני ישראל ולאכול ממתנות קודשיות. פרק כ"ח פס' ל"ח, לדוגמה: הוקרב קורבן תמיד פגום ולא הבחינו בכך, או שנגע כהן בדבר טמא ואחר כך נגע בבשר הקודש שהקריבו בני ישראל וטימאו ולא ידע או שמביא הקרבן היה טמא באותו זמן ולא ידע – מעשה זה יוצר **פיגול** הפוגם בעולמות עליונים. מכיוון שלא ידע על כך, כלומר נעשה **בשוגג** **הציץ מכפר עליהם.**

כיוון שהציץ נמצא במקום גבוה מבחינת העולמות, יש בו שם הויה ממקום גבוה, לא בצמצום, ולכן הוא בעל מקור אנרגיה עצום שיכול לטהר עולמות תחתונים. ולכן, הקורבנות שמקריבים מטהרים את בני האדם הנמצאים בעולמות תחתונים. וכאשר נטמא הקורבן, יוצר הדבר עיוותים בעולמות עליונים, שהם הנשמות העליונות של בני ישראל, הנקראות כרובים, שהם גם מלאכים עליונים, וכדי לתקן עיוותים אלה שמו את הציץ, שיש בו את הכוח לתקן עיוותים שנעשו בשוגג בעולמות תחתונים. אם נעשה הדבר במזיד, הוא חרף שם ה' כנאמר בספר במדבר פרק טו פס' ל: וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה בְּיַד רָמָה, מִן-הָאֲזָרָח וּמִן-הַגֵּר--אֶת-ה', הוא מְגַדֵּף; וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא, מִקֶּרֶב עַמּוֹה. ולכן יש עונשים משמים והנקראים דין מלכות, ועל כך יש להקריב קורבנות מיוחדים כמו חטאת אשם וכו'.

בציץ הזהב יש גם פתיל תכלת לחיבורו לראש, המשקף את עולמות תפארת שבעולמות אין סוף.

בגדי אהרון הכהן ובניו – המשך

[שמות פרק כ"ח פס' ל"א – מ"ג, שמות פרק ל"ט פס' ו"ל – ל"א, ויקרא פרק ח' פס' ו"ט – פסוק י"ג].

הכותונת עשויה מפשתן בצבע לבן המשקף את עולמות החכמה, ששם נמצאים החסדים. מעולמות אלה מגיעים הכהנים, המחברים את החסדים ואת הרחמים עם הדינים.

את **האבנט** שמים על הכותונת, מתחת למעיל. כלומר, האבנט חגור על הכותונת מתחת למעיל. האבנט מגיע עם רקמה בצורת אשכולות של גפן. עלי הגפן משקפים את הירידה ממלכות בינה לעולם תפארת, שהוא אזור המותניים ומעלה עד לצוואר כאשר עולמות אבי"ע מחוברים. הגפן משקפת את עם ישראל בעולמות עשייה, התפארת ובעולם בינה המציינות את עולמות התולדות של השכינה. חגורת האבנט במותניים מציינת את תחילת עולמות התפארת, הנקראת גם מלכות שבתפארת. האבנט בא כדי להפריד בין עולמות מלכות תחתונה, של איברי המין והרגליים, הנקראים עולמות מלכות (נקבה), ובין עולמות המותניים שבעולם תפארת ומעלה, הנקראים גוף האדם, כנאמר בתהילים קכ"ח: "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך", המסמל את המלכות בעולמות התולדות.

המצנפת : עשויה מפשתן, כמו הכותונת והאבנט. הפשתן מציין את עולמות תפארת, בינה ואצילות. הצמר המשקף עולמות מלכות עשייה ועולמות עשייה. כדי להעביר אנרגיה מעולמות עליונים לעולמות תחתונים דרך הכהנים (גם ברכת כהנים), במשכן חייבים הם ללבוש בגדי פשתן שמעבירים אנרגיה. הצמר, לעומת זאת, חוסם אנרגיה (כולל עורות). כדי לחסום את האנרגיות, בזמן המסע של כלי המשכן במדבר, שמו עורות תחשים על כלי הקדש. עורות התחשים על כלי הקודש נועדו למנוע מעבר אנרגיות גבוהות לעם ישראל, שגופם אינו יכול לעמוד באנרגיות אלה, מלבד הכהנים וחלק מהלוויים, המייצגים את הבכורות כי בהם מתעברים מלאכים עליונים המאזנים את הכלי כדי לעמוד באנרגיות גבוהות יותר, (ראה דניאל פרק י'). אסור לנו ללבוש שעטנו, כי הפשתן מעביר אנרגיה והצמר והעור של בהמה טהורה חוסמים אנרגיה. חסימה זאת יוצרת חסימה וכתמים גם בחלקי הנשמה שמתבטאים אח"כ בגוף האדם. חסימה זו נקראת בתורת החשמל **קצר**, וכך גם נוצר קצר בנשמה. לכן עשו לבני אהרון, הכהנים, את הכותונות מבד שש (פשתן), את האבנטים מבד שש ואת המגבעות מבד שש (פרק כ"ח פס' ל"ט – מ'), כפי שנאמר: "והלבשת אותו ואת אהרון אחיך ואת בניו אתו" (פס' מ"א). כאשר הכהן הגדול אינו מקריב קורבנות ציבור, הוא יכול להסתובב בכותונת כפי שהכהנים האחרים מסתובבים במילוי תפקידם, אבל בהדלקת המנורה והקטרת הקטורת, שהיא חובת הכהן הגדול או סגנו או הממונה על המשמר (בהעדר הכהן הגדול או סגנו) להדליק את המנורה, להקטיר קטורת. את זה לא יעשה כהן הדיוט כי כהן הגדול ובסגנו או ממונים אחרים מעוברים המלאכים מיכאל וגבריאל הממונים על העולמות, ולכן ביחד עם הכהן הגדול בהדלקת המנורה מדליקה את כל העולמות, מעולמות התולדות וגם אינסוף (ראה את 2 המנורות ההפוכות) והקטרת הקטורת. זה גם הורדת קטורת מעולמות עליונים לעולמות תחתונים ולטיהור ארון הברית ועולמות תחתונים. ולכן, המקטיר את הקטורת או מדליק המנורה חייב להיות גוף שיכול לעמוד באנרגיות עצומות אלה. ולכן נאמר בהקטרת הקטורת שאף אדם לא יהיה בהקטרת הקטורת אלא הכהן המקטיר שהוא בד"כ הכהן הגדול, ככהנים מעוברים מלאכים עליונים, בשעת העבודה במקדש (לפי היררכיה). כהן הגדול מעובר המלאך מיכאל או גבריאל, כפי שנאמר למשה בספר במדבר פרק ח' פסוקים א' – ד': "דבר אל אהרון ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות", הארת שבעת הנרות מאירים את המנורה ההפוכה שבה מדליקים את כל האורות בעולמות תולדות ואינסוף שבצד שמאל. אנו רואים פה שהחובה היא של אהרון או הממונים הגדולים מתחתיו בזמן שהוא טמא. להדלקת המנורה והקטרת הקטורת בזמן הקרבת קורבנות ציבור על הכהן הגדול להימצא בתלבושת מלאה.

מלבושי הכהן הגדול מייצגים את כל העולמות שבהם כלולות כל הנשמות של בני ישראל והעולם כולו, מעולמות התולדות (עשייה) ועולמות אין סוף כי הוא נשמת האדם הראשון. הכהן הגדול משקף מרכבה של כל העולמות, כנושא כל הנשמות בעולמות אלה. דרך אנרגיות אלה שהן הנשמות וחלקיהן (נפש, רוח ונשמה), המתקבלות בכל העולמות באופן סמלי, הוא מטהר את כל העולמות. לכן, חובה על הכהן הגדול ללבוש את בגדי היצוג בזמן הקרבת קורבנות התמידים, והדלקת המנורה והקטרת כדי להודיע לקב"ה כי נעשית עבודה לטיהור העולמות.

מגבעות : גם לכהן גדול היתה מגבעת כאשר הוא לא ייצג את העם בקורבנות הציבור או בזמן יצוג כמו שבת וחגים. לכן, כאשר אינו בתפקיד של העלאת הקטורת והטבת המנורה או תפילה אין הכהן הגדול צריך לשאת את המצנפת ואת ציץ הזהב ואת האבנט המרוקם.

הכהן הגדול לובש אבנט כמו לשאר הכהנים, והאבנט עשוי משש מושזר, המשקף עולם אצילות, תכלת = עולם תפארת, ארגמן = עולם בינה, תולעת שני = עולם עשייה.

פרק כ"ח פס' מ"ב: "ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערווה ממותנים ועד ירכיים יהיו", מכנסי הבד משקפים עולם תפארת שבעולם עשייה, והיורדים לעולם מלכות שבעולם עשייה, ובו כלולים עולמות כתר, חכמה, בינה ותפארת שבעולמות עשייה. מלכות עשייה היא מהירכיים ועד כפות הרגליים, כולל אצבעות, ולכן מודגש שהמכנסיים יגיעו עד הירכיים, דבר המשקף **כיסוי עולמות הנקראים ערווה**, שהם עולמות כתר, חכמה, בינה ותפארת שבעולמות מלכות תפארת שבעולם עשייה, וכך נאמר בספר שמות פרק כ' פס' כ"ו: "ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערוותך עליו". כלומר, אזורים אלה צריכים להיות מכוסים משום שהם אזורי דינים קשים ולרוב משקפים טומאה. המזבח משקף את עולמות הנפש, ולכן אדם שיש לו טומאה, שאינה מכוסה, כלומר עשה עבירה, ויקריב קרבן חטאת לאחר שעשה מעשה המצריך זאת, ולכן אינו יכול לגעת בקודשים אם הוא טמא ועליו להיטהר קודם הבאת הקרבן. המעלות (מדרגות) אסורות במזבח מכיוון שהכהן מרים את רגלו גבוה יותר וערוותו עלולה להתגלות, ועל כן העלייה למזבח היא דרך שיפוע כמו העלייה בעולמות, ולא במדרגות. על הכהנים לנוע באיטיות בכבש המזבח.

אבנטים: כל אבנטי הכהנים עשויים מעשה רוקם שזורים ב-4 צבעים. לכהן גדול יש אבנט ארוך, 2 הקפות וקשר, ולכהן הדיוט אבנט רגיל קצר, הגפן מסמל את ערוות הנשים הנקראת 'מלכות' בעולמות עשייה, תפארת ובינה, כנאמר בתהילים פרק קכח "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך", המציינים את ההיכל. ההיכל מציין את עולמות המין הנשי, הכניסה לשם מעולמות אצילות שהם עולמות הכהנים מציינת את פתחי הנידה, ההיכל מציין את הנרתיק, קודש הקודשים מציין את הרחם, ארון הברית מציין את הביצית המופרית שבה נשמות אדם וחוה, והאבנט מציין את ההפרדה בין עולמות המלכות שהן עולמות הערווה ועולמות הרגלים, ובין הגוף המציין את עולמות התפארת. ולכן לכהנים רק **אבנטים** שזורים ב-4 צבעים אלה, ללא רקמה, והיקפם סביב למתנים פעם אחת בניגוד לכהן הגדול שאבנטו מקיפו פעמים, משום שהכהן הגדול אחראי גם במלכות, וגם בעולם תפארת, וכל היקף מסמל עולם. הכהן הגדול אחראי בעולם עשייה על עולמות תפארת ומלכות (כי הכהן מוריד את האנרגיה מעולמות בינה לעולמות תחתונים). בגאולות אחרות הכהן הגדול יהיה אחראי על עוד עולמות, וככל שאנו מזדככים ועולים בעולמות, כך גם הכהן הגדול יהיה אחראי על עוד עולמות בגאולות, ואילו שאר הכהנים חגורים באבנט בעל סיבוב אחד שהוא עולם עשייה, כלומר הם נמצאים בעולם תפארת, ואחראים על עולם עשייה בלבד. רק הממונים על הכהנים, אחראים על עולמות שונים, וגם על עולמות תפארת, ועל כן הם אחראים על שאר הכהנים, מלבד הכהן הגדול וסגנו האחראי על 2 עולמות אלה עד לסיום הגאולה של עולם אבי"ע, ואח"כ הוא עולה לעולם בינה (ואז הוא אחראי על 3 העולמות, וככל שעולים בעולמות הוא אחראי על כל העולמות שתחתיו), וכן הלאה בשאר הגאולות.

במלאכי פרק ב' פס' א'-י'

בפסוקים אלה מזהיר הקב"ה את הכהנים מטומאתם בזמן עבודתם כדי שלא יעוותו עולמות עליונים, ומחזיר להם כגמולם - וברכתם תהיה קללה. זה קורה כאשר הכהנים יורדים לעולמות עשייה, ועל כן

הכהנים טמאים למרות ששאר בני האדם יכולים להיות טהורים בעולם זה. הסיבה לכך היא שהכהן הוא מלאך ה' צבאות המעובר בגוף האדם, ולכן נמצא הכהן מעל עולמות עשייה, וכשהוא יורד לעולם עשייה הוא נקרא טמא. את האנרגיה מקבל הכהן דרך המלאך העליון המעובר בו, שיכול להיות בעולמות עליונים ברמות שונות, עד לרמת המשיח (המלאך מיכאל = רוח ה'; המלאך מטטרון = כבוד ה'). אנרגיה זו גבוהה ביותר שרק גוף אדם שנועד לכך ברחם אמו ובלידה ואפילו ביצירתו יוכל לעמוד בה, כפי שנאמר לנביא ירמיהו בפרק א' פס' ה': "בטרים אצורך בבטן ידעתיך ובטרים תצא מרחם הקדשתיך", וכמו שאמר דוד המלך בתהילים פרק קל"ט פס' י"ג: "תסוכיני בבטן אמי". צמר עם פשתן עלול לגרום לאסון לכהן בעולמות עשייה, תפארת ובינה, שהם עולמות הנפש, הרוח והנשמה של הכהן, אסונות לעולם כולו וגם לעולמות עליונים. השעטנו גורם לעיוות בנשמת הכהן או האדם הלובר אותו ובנשמת מלאך עליון המעובר בכהן, כי נשמת הכהן ונשמת המלאך שבו (ראה ספר זכריה) תמיד המלאך יהיה בעולם גבוה יותר. כלומר, ככל שמזדכך גוף הכהן כן מזדככת נשמתו ונשמת המלאך הממונה עליו ועל כן המלאך מאיר על נשמת הכהן מעולם גבוה יותר. לכן כאשר המלאך הממונה על העולמות נפגע מאנרגיית השעטנו (קצר) נפגעים גם העולמות שעליהם הוא ממונה.

האבנט: מפריד בין עולמות עשייה והמותניים, שהם עולמות מלכות בעולם תפארת ומעלה, כנאמר בספר משלי פרק לא פס' כד: "סדין עשתה ותמכור, וחגור נתנה לכנעני", החגור מציין את ההפרדה בין עולמות התולדות לשאר חלקי הגוף העליון, ונשמות הכנעני משבט חם נמצאות מתחת לעולמות החגור. הרקמה באבנטים מסמלת את עולמות הרחם של אימא שכינה עליונה, שבהן נמצאת נשמת אדם עליון בעולמות האריות, שהיא גפן והעלים שבגפן משקפים את עולמות הלב והבינה, שמהם באה נשמת הכהנים בבית המקדש, כדי שיוכלו לטהר את עולמות עשייה ומלכות עולם תפארת הנמצאים בעולמות תחתונים. אילו היו נשמות הכהנים בעולמות עשייה, כמו רוב בני ישראל, הם לא היו יכולים לטהר את העולם כולו. ולכן, כאשר הכהנים אינם ממלאים את תפקידם הם יורדים בנשמותיהם לעולם עשייה, ועל כן אינם יכולים לטהר את העולמות, וזה מאפשר למכות ולדינים לרדת לעולם. נשמתו של כל כהן שנולד היא מעולם תפארת ומעלה, כפי שיצחק אבינו נולד בעולם תפארת. לכן נאמר בנביאים ובתורה שאם הכהנים אינם טהורים הם אינם יכולים לטהר את העם ע"י הקורבנות. כל תרומה, שנותנים עם ישראל לכהנים, חייבת להיות בטהרה כדי שהכהן לא יטמא, משום שעליו לעלות על המזבח. על התרומה להיות טהורה גם משום שיש בה אנרגיות שליליות המושמדות עם אכילתן על ידי הכהן, כי מלאך הטומאה שנוצר מחטא האדם עובר לקרבן, אך כאשר תרומות אלה נגעו בטומאה הכהן נטמא ואינו יכול לברור את האוכל ולברך באכילתו את כל המאכל שממנו נתרמה התרומה, ולכן גם כל שאר מאכלי האדם של אותה תרומה לא יטוהרו, וכאילו לא נתן תרומה, אלא להיפך, גרם גם לעיוותים בעולמות עליונים. ולכן, מידת הדין על הכהנים, כנושאי טומאה וטהרה, רבה, כי טומאה עלולה למנוע טיהור עולמות בקורבנות ציבור ולעוות עולמות. לכן, הכהנים עלולים להיענש בחומרה על עיוות עולמות, והם חייבים להיזהר מאוד בנושאי תרומות ומעשרות בטהרה (ראה ספר במדבר פרק י"ח).

כלומר טומאה נתפסת גם באוכלין, ולכן יש לרוחץ את המאכלים ולחכות לערוב השמש, לגבי פירות וירקות, ולבשר הקרבנות שנטמא שריפתו בבית הדשן, כפי שנאמר ע"י הנביא חגי פרק ב' פס' י-יד.

ושואל הנביא את הכהנים אם יהיה בשר קודש בכנפו ויגע אל הלחם, אל הניזיד והיין האם יקדש והשיבו הכהנים "לא" (יקדש מהמילה קודש ולא מהמילה טמא), ואח"כ שואל הנביא אם יגע טמא נפש בכל אלה האם יטמא ואמרו הכהנים, כן. מכאן, הלכה בשמים היא שבנגיעה של דבר קודש יקדש רק דבר אחד, כלומר בשר קודש בכנף בגדו - כנף הבגד מתקדש, ושאר המאכלים לא, אבל אם טמא נפש יגע בכל מאכל הוא מטמא את המאכל, הטומאה בנגיעתה גדולה יותר וחמורה יותר מנגיעת הקודש. עד 4 כלים יטמאו זה אחר זה, ומכאן אנו רואים שיש להתייחס לטומאה בחומרה רבה, ולכן אם יש ספק לכהנים אם הקורבן ראוי או לא, הטומאה קודמת לקדושה, כלומר אם יש ספק שהקורבן טמא, לא יקרבו, אפילו אליהו הנביא אינו יכול לטהרו, כי הוכרז עליו ספק של טומאה (ראה גמרא מסכת פסחים, שנאמר שאם יש ספק בהקרבת קורבן, האם הוא ראוי או לא, יחכו לפסיקתו של אליהו הנביא בזמן הגאולה).

האבנט של הכהן הגדול ארוג מפשתן, ועשוי משש מושזר ובצבעים לבן תכלת ארגמן ותולעת שני רקמת הגוונים הבולטת באבנט היא תכלת. לכהנים האחרים גם כן אבנט פשתן ורקום, שנקרא שש מושזר, אבל ללא רקמה של ענבי גפן ועלי גפן (שש מושזר = תכלת וארגמן, תולעת שני ולבן מעשה רוקם, ארוג - פרק ל"ט פס' כ"ט). אסור שלכהן יהיה צמר, אף לא מעט, משום שהצמר יוצר שעטנז היוצר כתם על נשמת הכהן, כי הפשתן מעביר אנרגיה מעולמות עליונים והצמר חוסם את האנרגיה הזאת בגופו של הכהן. עומס אנרגיה זה עלול לגרום נזקים לגוף הכהן, וכן הלכה זו נועדה גם לבני ישראל כי בגאולת דוד המלך ובגאולת החלק של עולמות עליונים בעולמות גאולת בן דוד (תפארת) תתחיל ממלכת הכהנים. **לכן הפתילים של הציצית של הכהן וגם של עם ישראל לעולם אינם מצמר, ופתיל התכלת תמיד מפשתן הצבוע ע"י צבע**

שעשוי מצמחים, ולא מחילזון, כי כל דבר היוצא מהשרץ טמא הוא (צבע התכלת משקף את הכהנים שהם רחמים וחסדים המעורבים בדינים קשים. צבע התכלת משקף את המתקת הדינים).

האבנט: ארוג משש מושזר שהם 4 צבעים: לבן, תכלת, ארגמן ותולעת שני (אדום) ועל זה יש רקמת גפן ועליו העשויים מ-4 פתילים אלה השזורים יחדיו, ויוצרים עם הרקמה מעין צורת נחש מנומר כי הממונה על איזור התולדות הוא המלאך נחש, זהו הנחש של מטה משה שהוא המלאך הממונה על האיבר הזכרי ביקום, וביניהם השמש, שהוא הפתח של האיבר הזכרי, רקמת הגפן מציינת את עולמות התולדות של המלכות (אישה), ואת העולמות האלה מתקנים ומטהרים הכהנים שנשמתם ירדה מעולם אצילות ומעולם בינה, ולכן הכניסה להיכל היא דרך עולם אצילות, וחלק מהכהנים ירדו מעולם בינה המציינים את עולמות הראש כאשר עולמות אבי"ע מחוברים, לעולמות אלה של אצילות ובינה מגיעים הנזירים לטהר עולמות אלה, כלומר יש החלפה בתפקידים בין הכהנים והנזירים. הכהנים ירדו מעולמות הראש לעולמות התולדות במלכות, המצוינות ע"י הגפן, ואילו הנזירים עולים בעולמות שמשם הגיעו הכהנים, כנאמר בספר במדבר פרק ו' **כי נזר אלקינו על ראשו**, ועל כן אסור לנזירים לאכול או לשתות כל דבר מהגפן כלול זג, חרצן, משרת ענבים וכו', כלומר הם לא מתקנים או מטהרים את עולמות התולדות (עולמות המין), אלא את העולמות העליונים יותר.

הכותונת: משובצת כפי שגוף האדם מחולק לתאים. הכותונת מציינת את השמים על גוף האדם, כי כל נשמת אדם היא חלק מנשמת האדם הראשון המציין כוכב או מס' כוכבים או גלאקסיות בשמים, והכול תלוי בגובה הנשמה הכוללת של האדם, כלומר כל משבצת צריכה טהרה כמו שכל תא בגוף

האדם הראשון צריך טהרה. הכהן הגדול מייצג את האדם הראשון, וכל נשמה בעם ישראל היא תאמונה באדם הראשון והם ממונים על שאר התאים אצל העמים האחרים.

צורת הלבשה : קודם מכנסיים וגופיה ואח"כ כותונת משובצת, החגור, המעיל ועל המעיל אפוד והחושן ואבני השהם ואח"כ המצנפת ואח"כ הציץ עם פתילי התכלת.

בגדי לבן לכהן הגדול ביום הכיפורים

גם לכהנים העוזרים לכהן הגדול ביום הכיפורים יהיו בגדים לבנים פשוטים. לכהן הגדול מכנסי בד לבנים כותונת לבנה ואבנט לבן ומצנפת בד לבנה, הבגדים הלבנים מציינים את הטהרה שתהיה בעולמות עליונים : עולמות בינה ואצילות ומעלה, ומזכירים לקב"ה את בקשת החסד והרחמים לתיקון וטיהור עולמות תחתונים ועליונים, וכן מציין גם ירידת האור האינסוף לעולמות תחתונים המציינים את הברכה, ומזכירים לקב"ה לטהר את מקום גידולו ברחם של נשמת אדם וחיה בעולמות האריות שבעולמות אינסוף, וזאת לאחר שהובא דם פר החטאת של הכהן הגדול, וכן דם שער חטאת לתוך קודש הקודשים .

לכהנים : מכנסי בד לבנים (תחתונים), כותונת לבנה ואבנט לבן וכובע לבן.

נעלי עור הבאים מעורות עזים וכבשים לצורכי המקדש כמו שעירים של ראשי חודשים ומועדים ומהם עושים נעלים. הנעלים ביום חול תהינה צבועות בצבע תכלת או כחול וביום הכיפורים בצבע לבן. העבודה על המזבח בנעלי העור המיוחדים כדי שלא יכוו על ידי גצים ויגרמו להם כוויות ברגלים, אם יהיו במזבח ללא נעלים. וכמו כן גם בעבודת העזרה יהיו עם מגפיים מיוחדים כדי שלא יגרמו להם פטריות ברגליים ובין אצבעות הרגליים הדומים במראהם לצרעת, אי אפשר להבחין בין צרעת ובין פטריה, כי גם לפטריה יש שערות בצבע צהוב דקיק, וכן עור לבן רך, וכן גם בקיע בעור הדומה בתיאורו לצרעת.

מעיל האיפוד

- א - פתח המעיל תבור היטב שלא יקרע ועליו תחרה לקישוט ולחזק
- ב - שרוולים ארוכים
- ג - פעמון מציינ את עולם השמע ולכן הוא תחתון במעט מהרימון
- ד - רימון רקום מסמל את עולם הרימונים שהם הרקות בבני האדם שזה עולם הרקום באדם העליון. והכהן הגדול מסמל את האדם העליון שהינו כהן גדול.
- ה - מכפלה מתארכת ומתקצרת לפי גובה הכהן הגדול

